

येष्टंति काठिकं ॥ सर्वविद्याः प्रसिद्धंति तिथयः कथिताः क्रमान् ॥ ११ ॥ इति तिथि निर्णयः ॥ ॥
 संभनं मोहनं चैव वशीकरणं मुक्तमम् ॥ माहेन्दु वारुणं चैव कर्तव्यमिह सिद्धिदं ॥ १२ ॥ वि
 ष्णोः ज्ञातं बह्निवायुयोगेन कारयेत् ॥ ज्येष्ठं चैवोत्तराषाढा अनुराधा च रोहिणी ॥ माहेन्दु
 मण्डलाख्या च प्रोक्ता कर्म प्रसिद्धिदा ॥ स्यादुत्तरभाद्रपदामला शतभिषा तथा ॥ १४ ॥ प
 र्वभाद्रपदा श्लेषा शेषा वारुणमध्यगा ॥ पूर्वाषाढा चतुर्कर्म सिद्धिदं मुनास्मता ॥ १५ ॥ स्वा
 ती हस्तो मृगशिराश्चित्रा चोत्तरफाल्गुनी ॥ पुष्यपुनर्वसुर्वह्निमण्डलस्था प्रकीर्तिता ॥ १६ ॥ अ
 श्विनी मरुती आर्द्रा धनिष्ठा श्रवणो मघा ॥ विशाखा कर्त्तिका पर्व फाल्गुनी रेवती तथा ॥ १७
 ॥ वायुमण्डल मध्यस्था तत्तत्कर्म प्रसिद्धिदा ॥ इति माहेन्दु दिनिर्णयः ॥ शान्तिके योष्टिके चैव
 अभिचारिक कर्मणि ॥ १८ ॥ तर्जनीयादिसमाहृतं कुर्याद्यथाक्रमं सुधीः ॥ तथांगुष्ठसमाह
 रं सर्वकर्म मुभेदतः ॥ १९ ॥ इत्यंगुली निर्णयः ॥ सव्यपाक्षिं गुदे स्थाप्य दक्षिणं चतुर्थोपरि
 ॥ योनिमुद्रां सने स्थित्वा प्रजपेद्यः समाहितः ॥ यत्किं विदपि मामं चेतस्पृशुः सर्वसिद्धयः

बन्ध एव भवेदासनमुत्तमम् ॥ २० ॥ योनिमुद्रा ॥ १

आशा नरकवाधि

969

ASHA ARCHIVES

कार.

२

॥ २१ ॥ छिन्ना रुद्रास्तंभिताश्च निर्मिता मूर्तितास्तथा ॥ सुशामंत्राहीनवीर्यादग्धास्त्राक्षारिपक्ष
काः ॥ २२ ॥ बाला यौवनमनाश्च रुद्रा मंत्रास्त्रियो मताः ॥ ये निमुद्रास निस्थिता मंत्रो यो वि
विधानजपेत् ॥ २३ ॥ तस्य सिद्धं तिते मंत्रानान्यस्य तु कथं वना ॥ इति शिवगीतायां ॥ ॥ अथ
मलिकाम्बरहणम् ॥ विधि मंत्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत् ॥ २४ ॥ विधि मंत्रविहीनं तु
औषधं काष्ठवद्भवेत् ॥ एकान्ते तु शुभारणेतिष्ठते वयदौषधं ॥ २५ ॥ कार्यसिद्धिर्मे
वेत्तेन वीर्यमस्ति च तत्र वै ॥ बल्मीककृपाप्यात रुक्मदेवाय तनून्मशानेषु ॥ २६ ॥ ज्ञाता वि
धिना विहीना औषधयः सिद्धिदानस्युः ॥ जलजीर्णमस्त्रिकवलितमकालजं कृमिश्च
तशरीरं ॥ न्यूनं तथाधिकं वा दुष्यन् शुभं जगुर्भिषजः ॥ भूतादिषुक्तमभ्यर्चय गिरी
शं प्रातरुत्थितः ॥ २७ ॥ आदौ रूपासितैर्वीपिसं ग्राह्यं सर्वमौषधं ॥ इत्येवं सर्वमलानां
विधि मंत्रश्च कथ्यते ॥ २८ ॥ वृक्षमलं समासाद्य मंत्रं ज्ञात्वा भि मंत्रयेत् ॥ वेतालाश्च
पिशाचाश्च एक्षसाश्च सरीसृपाः ॥ २९ ॥ उपसर्पंतु ते सर्वे वृक्षादस्माच्छिवान्नया ॥ ततो

रामः

२

मंत्रेणादित्यगारेपुष्पनक्षत्रेवापुष्पार्कयोगेवासर्वीश्रौषधीरुत्यायेन॥ॐ ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा॥ अनेन ५८

नमस्कारः॥ नमस्ते मृतसंभते वलवीर्यविवर्द्धिनि॥ १॥ बलमायुश्च मे देहि पापान्मांश्चाहि हरतः॥ अ
भेनक्षत्रदिवसे विधि मंत्रसमायुतं॥ १८॥ गृह्णीयात्मलिकाः सर्वाः पश्चात्कर्मसमाचरेत्॥ सूर्येन्दुय
होष्ट्रापेदीपोत्सवदिने तथा॥ १९॥ पुष्पमलार्कवारे वा महानवमिवासरे॥ युगप्रत्वादिदिवसे
प्रादरे नाम होषधीः॥ ३४॥ त्वादिरेणतु कीलेन द्वादशांगुलमानतः॥ ततः खननं॥ येन त्वां ख
नते ब्रह्मा येन त्वां खनते भगुः॥ येन ईश आ वरुणो येन त्वां सुपुत्रकमे॥ ते वा रुं खनयिष्यामि मंत्र
पतेन पाणिना॥ ३६॥ माउत्पातो मां पतनु माने जो स्वल्पथा भवेत्॥ अत्रैव तिष्ठ कल्याणि मम
कार्यं करी भव॥ ३७॥ मम कार्यं कृते सिद्धे ततः स्वर्गं गमिष्यति॥ ॐ ह्रीं वरुणे हूं फट् स्वाहा॥
अनेन मलिकां छेदयेत्॥ इति मलिकाग्रहणाविधिः॥ ॐ वद न द ह म हा द ह स्वाहा॥ ॐ अ
द्री कपालमालिति स्वाहा॥ इति मंत्रेः प्रत्येकं सप्तधा जप्त्वा वंद्याग्राह्याः सुसिद्धिदाः॥ इति वंदा
ग्रहणाविधिः॥ इत्येवं सर्वविद्यानां सिद्धयेऽनुतिर्णीयः॥ कथिताश्चात्र यत्नेन मलिकाग्रह
णादिकं॥ ४०॥ अथ वशीकरणं॥ तत्र सर्वजनवशीकरणं॥ वर्णानामुक्तमं वरुणमंत्रं
स्थानं तथैव व॥ ओं कार शिरसा चापि अंकार शिरसं तथा॥ ४१॥ अधो भागे च रेफं वद

कारः

३

तामंत्रं सुदुर्लभं ॥ नि ए मि षा न भो त्रा व ज प्र व्यो मंत्र उन्नतः ॥ ४२ ॥ क्रौं यौं अमुं के मे व श
मा त य ॥ अनेन मंत्रेण असाध्यमपि राजातं पुत्रमित्राश्च बांधवाः ॥ षट्सासाश्च समुत्पन्नाः प
शवो ये च सर्वतः ॥ ते सर्वे व श तां यांति सहस्रा हं स्प जा प नात् ॥ स्पष्टा दृष्टा ये च साध्या गृहीत्वा
नामत स्पवे ॥ एवमेव सर्वमंत्रं ग्राह्यं भक्त्या गुरोस्तदा ॥ ४३ ॥ सिध्यंति सर्वकार्याणि नात्य
था सिद्धि भाग भवेत् ॥ ॐ नमो कटविकटचोररूपिणी स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण सप्ताभिर्मंत्रितं भ
क्तपिरादयस्तेनास्मासप्ताहं खाद्येन सत्क्रवमेव वश्यो भवति ॥ ॐ वश्यमुखी राजमुखी स्वाहा ॥
अनेन सप्ताधामुखप्रक्षालणात् सर्वे वश्या भवन्ति ॥ ॥ ॐ राजमुखी वश्यमुखी स्वाहा ॥ वामह
स्तेनैलं संस्थाप्य अनामिकाया त्रिधाभिर्मंत्र्य पुर्मूलमंत्रं त्रिधा पठित्वा मुखकेशादौ विलिंयेत्
॥ प्रातः काले शय्यायां स्थित्वा तदा सर्वजना वश्या भवन्ति ॥ व्याघ्रोपिनखादति ॥ ॐ वामुखे जय
जय जं भय जं भय सं भय सं भय सं भय मोहय मोहय सर्वसत्वांश्च मे स्वाहा ॥ अनेन पुष्पाण्या
मंत्र्ययस्मै दीयते सर्ववश्यो भवति ॥ एकचित्तस्थितो मंत्री मंत्रं जप्त्वा युतद्वयं ॥ ४५ ॥ ततः
क्षोभयते लोकां सा चक्रे सैव दर्शनात् ॥ भूता वरदमूलं वजलेन सह पेषयेत् ॥ ४६ ॥ विभ

रामः

३

न्यासंयुतं मंत्रं तिलकं लोकवश्यकृतं ॥ पुष्पं पुनर्न वामं लंकरे सप्ताभिः सन्वितं ॥ ४७ ॥ वध्वा
सर्वत्र प्रज्यः स्यात्तन्मंत्रस्तत्रैव कथ्यते ॥ ऐं ह्रीं उं श्लोभय भगवति त्वं स्वाहा ॥ ४८ ॥ अयं मंत्र उ
क्तयोगस्याष्टोत्तरजपात्सिद्धिः ॥ अपा मो र्ग स्य मलं तु ये ष्ये द्रो च ने न तु ॥ ललाटे तिलकं कु
र्याद्दृशी कुर्याज्जगत्रयं ॥ ४९ ॥ उं नमः के दर्प शर विजा मिनी मालिनी सर्वलोकवशं करि स्वा
हा ॥ अयं मंत्र उक्तप्रयोगस्याष्टोत्तरसहस्रजपात्सिद्धिः ॥ ५० ॥ कृष्णपक्षे चतुर्दश्यामष्ट
म्यावाप्य पोषितः ॥ वलिंदत्वा समुद्रं स हृदे वी सुचर्यायेत् ॥ ५१ ॥ तां वृत्तेन वतञ्चूरां दत्तं व
श्यकरं ध्रुवं ॥ रोचना सह देवी भ्यां तिलकं सर्ववश्यकृतं ॥ ५२ ॥ शिरसि धारयेच्चूरां सर्वत्र व
श्यलब्धयेत् ॥ मुखे क्षिप्वा तु तन्मलं कक्षां वध्वा तु कामयेत् ॥ ५३ ॥ यानारी सा भवेद्दृष्ट्या मंत्रयो
गेन कथ्यते ॥ उं नमो भगवति मातंगे श्वरी सर्वमुखरं जिनि सर्वेषां महा माये मातंगे कुम्भारिके
लल जिह्वे सर्वलोकवशं करि स्वाहा ॥ सहस्रं जप्त्वा उक्तयोगानां सिद्धिः ॥ ॥ श्वेताय
राजितामलं चन्द्रसे समुद्रं अंजिताक्षो नरसेन वशी कुर्याज्जगत्रयं ॥ ५५ ॥ तन्मलं

कार
४

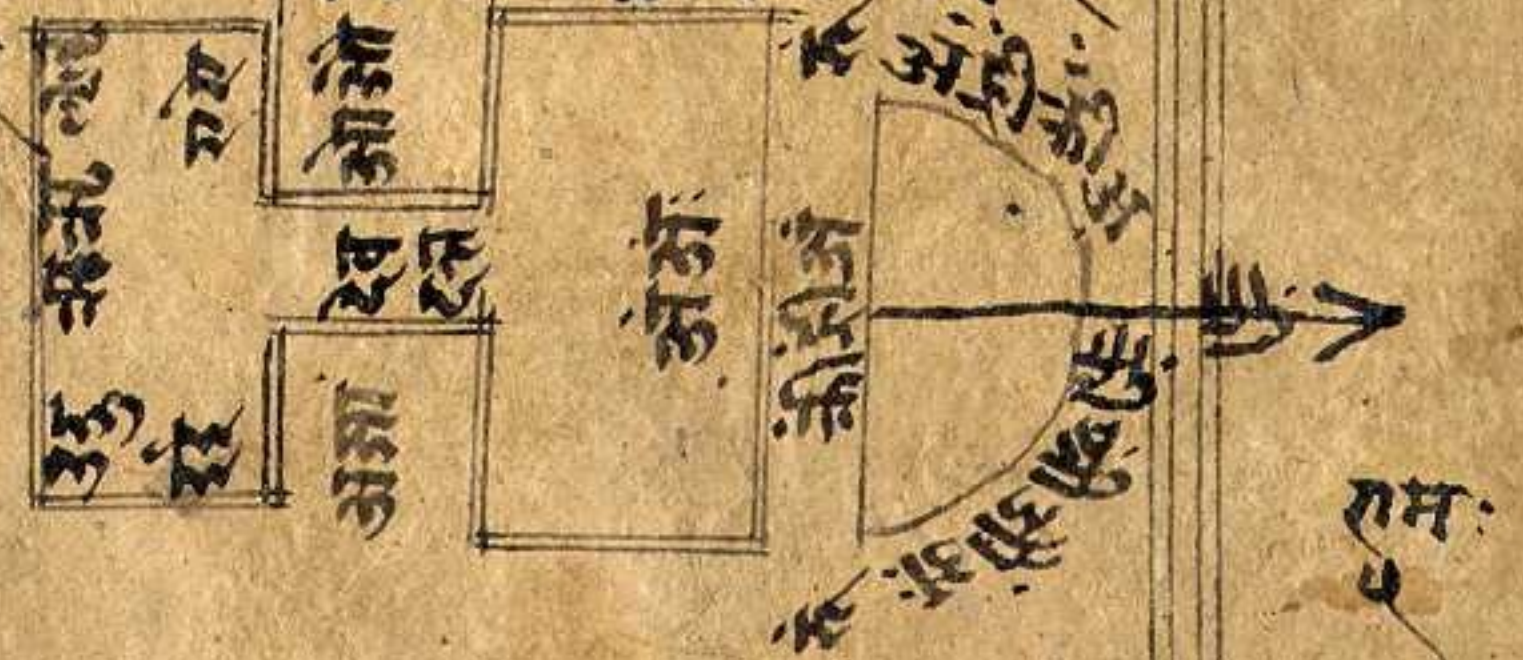
एवतामुक्तं वशीकुर्याज्जाग्रुयं ॥ शिलातेवनतन्मलेवारिणातिलकेकृते ॥ ५६ ॥ संभाषणेव सर्व
भाषणीकरणमुत्तमम् ॥ स्वर्णनिवेष्टितं कृत्वा तेनेदीतिलकेकृते ॥ ५७ ॥ दृष्टमात्रेव शयातिनारी
वापुरुषोपिवा ॥ आत्यंशुक्तचतुर्दश्यां श्वेतगुंजीयमलकं ॥ ५८ ॥ तां वृत्तेन प्रदातव्यं सर्वलोकव
शंकरं ॥ ॐ वक्रकिरणेशिवेश्वरक्षभवंसमाध्यामृतं कुरु ॥ स्वाहा ॥ अयं संज्ञा उक्तयोगानां स
हस्रजयातिभिः ॥ हस्त्याद्वक्षुर्नासानां मले परे प्रदाययेत् ॥ तत्पूगं खाद्यते येन यावन्नीवं
वशो भवेत् ॥ ६० ॥ संज्ञेण संज्ञितं कृत्वा दोहदीवरमलकम् ॥ एवतां भिस्ताम्रपात्रे घृष्टाने
त्रयं योजनात् ॥ ६१ ॥ प्रियो भवति सर्वेषां दृष्टमात्रेन संशयः ॥ तन्मले मधुसंमिश्रं ललाटे
तिलकेकृते ॥ ६२ ॥ तां वृत्तेन प्रदातव्यं वशीकरणमुत्तमं ॥ तन्मले रंजुलोत्थं वमलीपिष्टं
त्रयं योजयेत् ॥ ६३ ॥ तां वृत्तेन तनुं दुक्ते क्वेव वश्यं समानयेत् ॥ पिंगला येन मः ॥ अनेन संज्ञे
णाभि मंत्र्युक्तयोगेन साधयेत् ॥ रक्तगृध्रो भयं नेत्रं नेत्रं वाक्कक्षपैत्तिकं ॥ उक्तं मधुना
पिष्टावर्त्तिकं कज्जलपातनं ॥ तेन नेत्रां जितं कृत्वा त्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ ६५ ॥ देवदाली

रामः
४

वसिष्ठार्थगुटिकांकारयेद्रिषक॥मुखेविशिष्यसर्वेषांप्रियोभवतिज्ञान्यथा॥ ६६॥भृंगम
लंमुखेक्षिप्त्वासर्वत्रपुजिताभवेत्॥रोहिण्यावद्वंदाकंसंगस्यधारयेत्कर॥ ६७॥वैश्यकरे
तिसकलंविश्वामित्रेणभाषितम्॥कुंकुमंतगरंकुण्डलितालंसमनयम्॥अनामिकाया
रक्तेनतिलकंसर्ववश्यकम्॥ ६८॥पुष्पादुतश्चेतमानुमूलंमूत्रेणजाभवेः॥वटिकांकारयेत्प्रा
ज्ञातिलकेनजगद्दृशं॥ ६९॥अजारक्तेनतन्मूलंपुष्पसंप्रेषयेद्बुधः॥कज्जलंपातयित्वातुवक्षु
धारांजयेन्नरः॥ ७०॥त्रैलोक्यंवशातांयातिदृष्टमात्रेणसंशयः॥मूलंतुश्रवणेऽक्षेपित्वा
तकसमुद्भवं॥ ७१॥संगस्यधारयेद्दृश्यंसकलंकुतंजगतं॥गोघृतेनसमालोशकज्जलं
कारयेद्बुधः॥ ७२॥तेनैवांजितमात्रेणवशीकुर्याज्जगन्नयं॥पुत्रजीवकपत्रंवतिलकंरे
चनायुतम्॥ ७३॥प्रियोभवतिसर्वेषांनरकृत्वाललाटके॥श्वेतापरांजितामूलंतथाश्वेत
जपाग्रयोः॥ ७४॥नासाग्रेतिलकंकृत्वावशीकुर्यान्नसंशयः॥मांजिह्वतोयदववाहित
मानुमूलैःस्वीवारिशोणितयुतेःसमदृष्टकेश्च॥कृत्वाललाटफलकेतिलकंकृतं
लोकत्रयंवशयतिक्षणाभात्रमेतत्॥ ७५॥गोरोचनंवक्षुकेचकृतांजलिंवह्व्यंसमंनि

कार
५

जशरीरमलेन युक्ते ॥ आपस्य भक्षणा विधौ तिलके कृते वा योगाय मेव भुवनानि वशीकरोति ॥
मलं जगत्तगर मेघविधाणिकानां पंचांगदं निजशरीरमलेन युक्तं ॥ एकीकृतानि मधु
नादिव संकुजे स्पकुर्वति वक्त्रं तिलकेन वशं जगति ॥ ७७ ॥ भंगस्य पक्षयुगलं शुक्रमांसयुक्तं
स्नानामिका रूधिरकर्णमलं स्ववीजं ॥ एतानि लेपविधिनाप्यथ भक्षणाद्वा कुर्वति वक्ष्यम
रिव लंजगदप्यकस्मात् ॥ ७८ ॥ तालीशकुचतगरैः परित्तिष्ठ्य वर्त्ति मिद्वयं तैलसहितं
दृढपट्टवस्त्रां पुंसः कपालफलके विनिपातितं वतेनां जनेन वशतां किल यातिलोकः ॥
७९ ॥ गोरोचनं पद्मपत्रं प्रियंगुं रक्तचंदनं ॥ एकीकृत्यां जयेन्नेत्रे यं पश्यति वशो भवेत् ॥
यस्य नाम गोरोचनया भर्जे संलिख्य भूमौ निखनेत्

गोरोवनयायस्य नामभू
र्जिलिख्यरक्तस्त्रेगावेष्टयि
त्वाहस्तेवंधयेत्तव शपं करोति॥

गोरोवनयाभर्जयस्य
नामलिख्यरक्तपुष्पत
स्त्रेगावेष्टयि
त्वाहस्तेवंधयेत्तव शपं करोति॥

भर्जनामाभिलिख्यत
मधुमध्वेष्टयि
त्वाहस्तेवंधयेत्तव शपं करोति॥

अनामिकारक्तेनगोरो
वनयाभर्जयस्यना
मलिख्यमधुमध्वेष्टयि
त्वाहस्तेवंधयेत्तव शपं करोति॥

देवदन्तः
सः

कुङ्कुमगोरोवनयाभर्जयस्यनामाभि
लिख्यवारयेत्तव शपं करोति॥

कुमालकां लिरव्यव
जाम् लिरव्यव
पुनः पुनः पुनः पुनः
पुनः पुनः पुनः पुनः

नयार्त्तयस्यनात
मधुमधे स्यापये
तस्य वा भवति

अनामिकारत्नेन यस्या नाम
नरहिको परिहारितं सत्त्वश
मानयति

मधुमधे स्यापये मेव विविदिः
विल्वपि भवतीति केविरा

गोते ननया यस्या नामा भित्त
कंठवाही वा वधवेत्तय शत्रुस
मोपिवशपो भवति

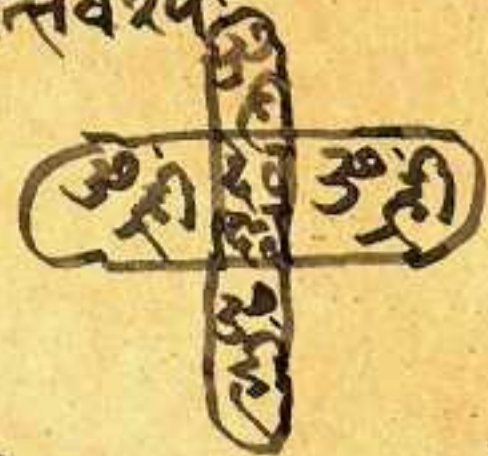
कुमालकां लिरव्यव
जाम् लिरव्यव
पुनः पुनः पुनः पुनः
पुनः पुनः पुनः पुनः

रामः
६

जातिपुष्परसव्याचक्षीराभ्यां
यस्यनामभर्जेतिख्यस्त्रीवश

गोरोदनयाभर्जेयस्यनामा
भिलिख्यमधुमधो। स्थाप
येत्सवश्य

गोरोदनकुंकुमलिखितेस
त्रेणवेद्यइहकोपरिस्थाप
रिस्थापयेत्सवेदुष्टावश्या
भवतिॐ

गोरोदनयाभर्जेयस्यना
माभिलिख्यमधुमधो
स्थापयेत्सवश्योभवति२४

गिरेवनकुंकुमाभांअग
स्तिनालिकयायस्सना
माभिलिरव्यप्रासादम
ध्येस्थापयेत्सवशेषाभ
वतिद्वाराम् ॥२५॥

गोरोवतुकुं कुमाभ्यां क्षीरकर्पूरे साध्वना
माभिलिख्य वंशनासिकायां संस्थाप्य
वशपो भवति राजा ॥ खदिरांगपरे राताय
येत् ॥ ३०

गोरोचनकुंकुमकर्पूरैर्भ
र्जयस्मनामाभिलिख्य
घृतमधुमध्येस्थाप्य
रक्तपुष्पैरादिनैः
पूजयेत्स राजा उत्तरो
वाव शेषो भवति ॥३१॥

गुरु
८

अथ स्त्रीवशीकरणम् ॥ पुष्पेषु पुष्पं तु संगृह्य भस्म तेषां तु फलं तथा ॥ शारवां वैद विशारवायां ह
स्तपत्रं तथैव च ॥ मूले मूलं समुद्रं तपक्वलोत्तमस्य तत्र क्रमात् ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्तं कुंकु
मं रोचनं समं ॥ तिलकं स्त्रीवशां याति यद्विज्ञात्वा दहं धृती ॥ काकजं चावचाकुष्ठं शुक्रशोणित
मिश्रितं ॥ तद्वत् भोजने वालाश्मशाने रोदते सदा ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय ॥ ३० वासुदे
वमुकीमेव शमानय स्वाहा ॥ उक्तयोगानां मयमेव मंत्रः ॥ प्रातर्मुखं तु प्रक्षाल्य सप्तवा
राभिर्मंत्रितं ॥ यस्य नाम्नापि वै नोयं सा स्त्री वश्या भवेद्भवेत् ॥ ॐ नमः क्षिप्रं कामिनी म
मुकीमेव शमानय स्वाहा ॥ कृष्णा पण्डिता मूलं तो वलेन समायुतं ॥ अवश्यायेति
ये दद्याद्दृष्ट्या भवति निश्चितं ॥ ॐ ह्रस्वाहा ॥ अनेनाभिमेव दद्यात् ॥ साध्यं साधकं
नास्मात्तु कृत्वा स प्राभिर्मंत्रितं ॥ दीयते कुसुमं यस्मै सा वश्या भवेति ध्रुवं ॥ सुसाधितो
स्य मंत्र अवश्यं फलदायकः ॥ तस्मादतः प्रयत्नेन साधयेत्तत्र मुत्तमम् ॥ ॐ ह्रस्वा
हा ॥ विशारवायां तु वंदा कर्मकोलस्य समाहरेत् ॥ हस्ते वध्वा च कुरुते वशतां वरयोपि
तां ॥ ॐ प्रातर्वज्राय स्वाहा ॥ अनेनाभिमेव दद्यात् ॥ कृष्णोत्पलं मधुकरस्य वै पक्षं

का.र.

युग्मं मूलं तया तगरजं सितका कजं घा ॥ यस्याः शिरो गतमिदं विहितं विचरणीं दासी भवेत् रुटिति सा तस्य
लीनचित्रं ॥ सव्येन पाणि कर्मलेन रतावसाने योरेत सा निजं भवेत् न विलासिनी सा ॥ वामे विलिप्यति
प्रदं सहस्रं वयस्या वश्येव सा भवति नान्न विकल्पभावः ॥ सिंहरत्युन्माक्षिक कपोतमलानि पिष्ट्वा
लिङ्गं विलिप्यत स्तंभीरमतेन रोयं ॥ सा त्यं नयाति पुरुषं मनसा पि नूनं दासी भवेदिति मनोहर
दिव्यमूर्तिः ॥ गोरोचना शिशिरदीप्ति शंभुवीजेः काश्मीरचंदन युतेः कनकद्रवैश्च लिप्त्वा
ध्वजोपरि रमतपवलां नरोयां तस्याः स एव हृदये मुकुटत्वे मेति ॥ पुष्पैरुदजटा मूलं मुख
स्थं कारयेद्दुधः ॥ तां वृत्तादौ प्रदातव्यं वश्यं भवति निश्चितं ॥ तथैव पाठला मूलं तां वृत्ते
न तु वश्यं कृतं ॥ त्रिपत्रं च तिका मूलं पिष्ट्वा गात्रे तु संक्षिपेत् ॥ यस्याः सावशमाप्नोति
विंदुमात्रेण तत्क्षणात् ॥ स्वकीयं काममादाय कामदेवं संत्युनः ॥ तरुणया हृदये द
त्तं तत्क्षणात् स्त्रीवशा भवेत् ॥ गिलित्वा पारदं किं विदम्यते नायको यदि ॥ प्रारोते पि
दसानां रीतं नरं नैव मुंचति ॥ कामाक्रान्तेन चित्तेन मासा र्द्धं जपते ति शि ॥ अवश्यं कुरुते व

रे+३

गमः

२

शंपप्रशन्नो विश्ववेदकः ॥ ऐं पीं स्थां क्लीं कामपिश्राविनि अमुं कीं कामेन ग्राह्ये २ कामेन मम रूपेण-
नर्त्तकेर्विदारय २ द्रवय २ मारय २ स्नेहेन बंधय २ श्रीफट् ॥ ॥ नागपुष्पं प्रियं गुं चतुर्गं प्रदत्तं केशरं
॥ जटामांसी समं निबं चूणयेन्मंत्रावित्तमः ॥ स्वांगं संधूपयेत्तेन भजंते कामवत्स्त्रियः ॥ ॐ मू-
ली मूली महा मूली सर्वसंक्षोभय भयं भय उपद्रवेभ्यः स्वाहा ॥ इति धूपमंत्रः ॥ पानीयस्यांजली
नस्पदं त्वाविंद्यामिमं जपेत् ॥ सालं कारां नरः कन्यां लभते नात्र संशयः ॥ ॐ विश्वावसुर्नाम
गंधर्वः कन्यानामधिपतिः सुरूपं सालं कारां देहि मे नमस्तस्मै विश्वावसवे स्वाहा ॥ नीलो-
त्पलसमं पूगं प्रदद्याच्चापराजितां ॥ यस्यामनोभिर्वाद्यावावशं याति वरंगना ॥ ॥ अथ दं-
पतिप्रीतिकरेणं ॥ ॥ ऋतुकाले महादेवी शृणु ह्वं पर्वतात्मजे ॥ निजमुक्ते गृहीत्वानुवामहस्ते
नयः पुमान् ॥ कामिनी चरणे लिपेत्तस्याः स्त्रियः प्रियः सदा ॥ कन्या गृहशालकाष्टं क्षिपेदेका-
दशांगुलं ॥ ऋक्षे च पूर्वफाल्गुन्यां यत्तां कन्यां प्रयच्छति ॥ ॥ अथ पतिवशीकरणं ॥ खंजरी
हस्यमांसा निमधुना सह पेययेत् ॥ अनेन योनिलेपेन पतिदा सो भवत्यलं ॥ पंचांगं दाडिमां पिष्ट्वा
श्वेतसर्पसंयुतं ॥ योनिलेपात्पतिदा सकरोत्यपि बहुमगा ॥ कपूरं देवदारुं सक्षौद्रं पूर्वव-

कार.
१०

न

फलम् ॥ ॐ काममालिनिपतिमेव शमात्रयस्वाहा ॥ उक्तयोगानामभिमंत्रिते सिद्धिः ॥ रोचना
मत्स्यपि च वपिष्ठापितिलके कृतो वामहस्तकनिष्ठायां पतिर्दासो भवेत्फलम् ॥ सशोणितं
रोचनया तिलकं पतिवशं कृतम् ॥ चित्रकस्य तु पुष्पाणि मधुना सह संयुतं ॥ खाने पाने प्र
दातव्यं पतिर्दासो भवेत्फलम् ॥ भर्जयत्रं च मधुना योनिलेपे पतिवशः ॥ जलौकसो मुखे द्य
शं भुशं खादि चूर्णकम् ॥ तच्चूर्णं तु समामृतघृता वृत्तेन समायुतम् ॥ दातव्यं त्वामिने भो
क्तुं वश्यो भवति नान्यथा ॥ गोरोचना नलदं कुंकुमभाविता यास्तस्याः सदैव कुरुते ति
लकं वशित्वं ॥ वत्सायनेन वरुधा प्रमदाज नानासौभाग्यकृत्य समये प्रकटीकृतो सौ ॥ सं
भोगकालसमये निजकांतलिंगं तत्कामिनी स्य शतिवामपदां वृजेन ॥ तस्याः पतिः स
पटिविंदति दासभावं गोपीसुते कथितः किल योगगजः ॥ ॥ इति श्रीनाथविरचिते का
मरत्ने वशीकरणं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ अथाकर्षणम् ॥ चतुर्थवर्गमाकर्ष्य द्विती
यवर्गं संस्थितं ॥ कृत्वा त्रिविधं स्वाहांतं तदंते हे द्वितीयकम् ॥ ॐ कारशिरसं कृत्वा प्रत्य

रामः
१०

द्वारप्रजापते॥ सहस्राष्ट्रं स्पजापेन फले भवति शाश्वता॥ मंत्रः॥ ॐ श्रीं ३ हं २ हं २ भगवति आ क
र्षे गिा सुर सुन्दरी अमुकी मे आ कर्षय २ मनुष्या सुर देवाश्च सयक्षोरगराक्षसाः॥ स्थावरा
जंगमाश्चैव आकृष्टास्तेवरांगनाः॥ हांत मे कं समादाय यकारं तु विशेषतः॥ अक्षरं हितं युयुव
द्विधा कृत्वा प्रजापयेत्॥ भक्षद्वयं स्वहस्तेन कृत्वा मंत्रं विभाविताम्॥ दीयते यस्य भक्ष्यं तत्सर्वं प्रा
प्ता गिानां शुभे॥ ते सर्वे यंत्रनीयं ते तत्र गच्छंति तत्र क्षरात्॥ मंत्रः॥ ह्रस्वा दीकारं मंत्रयेत्पाशं
हंकारं चाकुशं तथा॥ त्रिफलं वा मंत्रं पाशं दक्षिणे ज्वरितां कुशं॥ धारयेत्स्वकरं मंत्रांततो मंत्रं मिमं
जयेत्॥ ॐ ह्रीं रक्ष वासुरादितु २ अमुकी मा कर्षय २ ह्रीं॥ अस्य मंत्रस्य पूर्वमेवायुते जप्ते सिद्धिः॥
ॐ वासुराज्वल २ प्रज्वल २ स्वाहा॥ अनेन मंत्रेण विषयं दृष्ट्वा जाप्यं कारयेत्॥ तत्र क्षरात् पृष्ठतः
समागच्छति॥ पूर्वायुतं जप्ते सिद्धिः॥ अश्लेषायां समादाय अर्जुनं स्पृशेत्तु वंदकं॥ अजो मंत्रेण संये
ष्य स्त्रीणां शिरसि दापयेत्॥ पुरुषस्य पशूनां च॥ क्षिपेदा कर्षणं भवेत्॥ साध्यं चामपदा
क्रांतो मृत्तिका माहरेत्ततः॥ कृत्वा कलासंस्पर्शेन प्रतिमां कारयेद्बुधः॥ साध्यं नामाक्षरं तस्या

कार.
११

सदृशैर्विलिपेष्टति॥ मन्त्रस्थानेन निरुक्ते सदा तत्रैव मन्त्रयेत॥ आकर्षयेन्नुतां नारीं शतयोज
नविस्तृतां॥ सूर्यावर्तस्य मूलं तु पंचम्यां ग्राह्ये दुधः॥ तां ब्रूते तसमं दद्यात्स्वयमायाति तत्
क्षणात्॥ इति कर्मकरी ग्राह्या भ्रमरे यत्नतो बुधः॥ भिन्नौ कृत्वा दहेत्तौ तु विता काष्ठे स्तयोः
पुनः॥ वस्त्रेण वेष्टयेद्भस्म पृथक् तत्पाटलिच्छयं॥ तयोरेकमजा शृंगं दृढं बध्ना परिक्षिपेत्॥
यां यां शातिवसा मेघी सा पृथक् दक्षयोर्बुधः॥ तद्भस्म शिरसि न्यस्तं क्षणादाकर्षयेत्त्रिंशं
॥ अपरं रक्षयेद्दुस्त्रे नो वेनायाति कामिनी॥ ॐ कृष्णवर्णा यस्वाहा॥ इमं च पर्वमेवोक्तायु
तजयात्सिद्धिः॥ ॥ इति श्रीनाथ विरचिते कामरत्ने आकर्षणं नाम द्वितीयोऽध्यायः॥
॥ अथ जपः॥ हकारस्वरसंयुक्ते डुकारेण सुप्रजितं॥ ॐ कारेण च संपन्नं अंते फट्
वितियोजयेत्॥ ह्रस्वफट्॥ यस्याग्रे शतजापेन जितो भवति नान्यथा॥ यन्नाम हृदिविन्ध्य
बभ्रुषीते निमील्यते॥ स्पृष्ट्वा च मन्त्रजापेण तत्क्षणाज्जितवानसौ॥ गोजिह्वा शिखि
लीषामुखे शिरसि संस्थिता॥ कुरुते सर्ववादिषु जयं पुष्पसमुद्भवा मार्गशीर्षस्य पराया

गुरु
११

शिखीमूलं समुद्धरेत् ॥ बाहो शिरसि वा धार्य विवादे विजयो भवेत् ॥ अनकोर्कनवरो वद्विर्विषमयं तथा
 ॥ तिलकं कुसुतेयस्तपश्चेत्तं पंचधारिणः ॥ कृष्णसर्पकपाले तु वसामृत्तिकया न्विते ॥ सितगुंजां वपे
 तत्र तस्या मूलं समाहरेत् ॥ तिलकं कुसुतेयस्तपश्चेत्त्वं श्वा कर्तारिपुः ॥ श्वगतोर्भक्ष्यमानं च पति
 तं च ततो रिपुः ॥ औषधी सिंहिकानामतया घृष्टे महारसः ॥ कपर्दिकोदरस्था तु सिंहिकामूलसं
 युता ॥ पिधाय वदनं तस्याः शिख्ये केन स तत्त्वितं ॥ तस्यां वक्त्रस्थितायां सिंहवज्रा यते नरः ॥ रणो
 राजकुले घृते विवादे वा पराजितः ॥ मदोन्मत्ता गजास्तस्य दर्शनेन पराङ्मुखाः ॥ व्याघ्री रसेन संघृष्टपा
 रदो मूलसंयुतः ॥ पूर्ववत्साधयेद्याघ्रीफलं वैव तथा विध्वं ॥ केरु सुदर्शना मूलं वध्वारजकु
 ले जयी ॥ जयामूलं राजकुले मुखे संस्थं जयप्रदं ॥ आर्द्राणां वटवृंदाकं हस्ते वध्वारजितः ॥
 तद्वक्षेत् तवृंदाकं गृहीत्वा धारयेत् करे ॥ संग्रामे जयमाप्नोति जयां स्मत्वा जयी भवेत् ॥ कोकायान
 यनं वामं त्रिलोहेन च वेष्टयेत् ॥ मुखे प्रक्षीप्य च नरः सर्वविजयी भवेत् ॥ कृत्तिका च विशाखा च
 भौमवारं रासं युता ॥ तद्धिने द्युष्टिं शस्त्रं संग्रामे जयदायकं ॥ भर्जरोचनया लिख्य बाहो शि
 रसि धारयेत् ॥ संग्रामे जयमाप्नोति ह्रीं प्रीं एहि स्वमस्तके ॥ हस्तोर्केलां गुली मूलं मूलमंत्राभि

का. २.
१२

मंत्रितं ॥ तद्धर्षोर्ध्वर्तनात्मलोमल्लान्नप्यते भृशं ॥ तसोमहाररापराक्रमसमस्तविद्याविशारदः ॥ अमुकस्य भुजवलंबंधयश्चक्षुस्तंभयश्च अंगानि विधुनयश्च महीतलेहं ॥ इति संग्रामविजयकरणां ॥

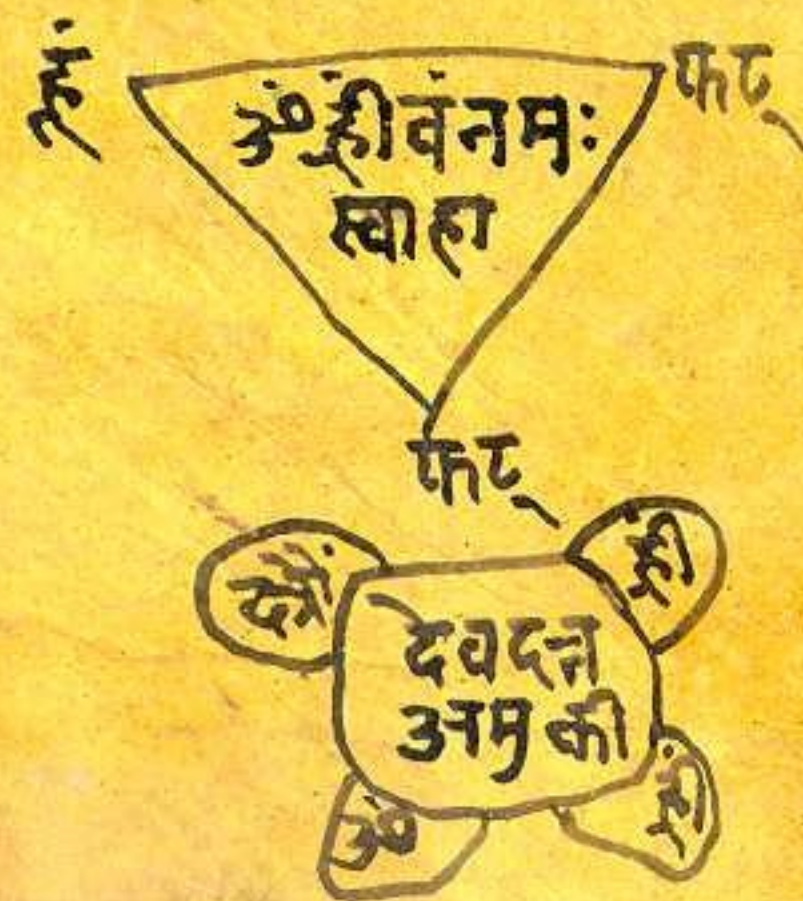
गोरोचनया भर्जे लिख्य
एवदितांगारेतापयेदु
वशीमपितापयति ॥

अनामिकारक्तेन हस्ते लिखि
त्यारत्रौ तपेत्तत्क्षणादक
र्षयति ॥ ३॥

गोरोचनया भर्जे यस्य तमलिख्य
एवदितांगारेतापयेदाकर्षय
ति ॥

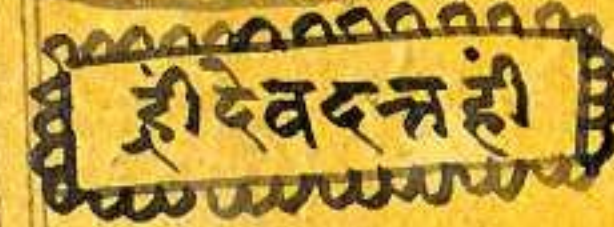

गुह
१२

गोरोवनकुंकुमाभ्यां लिख्य
सिक्खकोपस्थिपयद्वय
माकर्षणं ॥

गोरोवनयाकुंकुमेन भर्तेनाम
लिख्य घृतमधुमध्ये स्थापय
हरादाकर्षय ॥ ३९

रक्तचंदनस्वरूपीरामभर्ते
लिख्यमधुमध्ये स्थापयदा
कर्षयति ॥

भर्ते लिख्यमधुमध्ये
स्थाप्याकर्षयति ॥

स्वर्त्केन यस्य नाम काकगले व
धामो वयेत शीघ्रमाकर्षयति ॥ ४५

आकर्षणं

गोरोवनयाभर्तेन यस्य
नाम लिख्य दृष्टकोप
स्थि आकर्षणं ॥

ॐ नारे २

गोरोवनयाभर्तेन यस्य
नाम लिख्य मधुमध्ये
स्थापयेदाकर्षयति ॥

वा	वा	वा
वां	देवदत्तमाकर्षय स्वा हा	वां
वां	वां	वां

गोरोवनयाभर्तेन लि
ख्यमधुमध्ये स्थाप
येदाकर्षयति ॥

४९

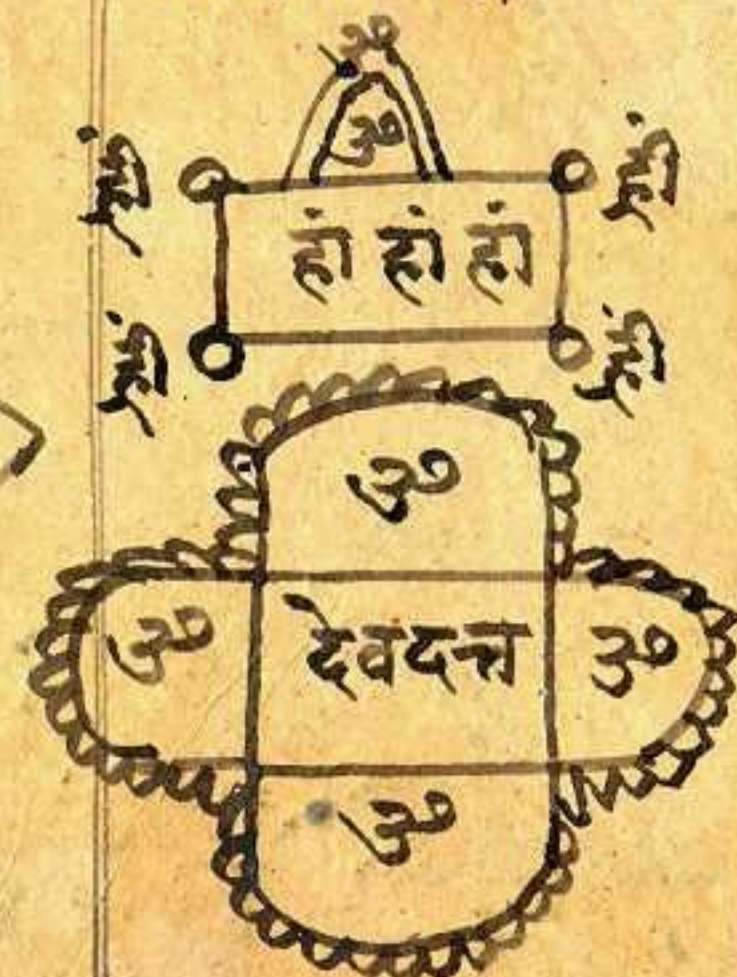
का. २.
१३

गोरोवनयाभर्जेसंलि
खकठेवाहोवध्य
नयमाश्रिति॥

ॐ ॐ ह्रीं ह्रीं
देवदत्तवियं

शिलापृष्ठेतालपत्रेवा
अधोमुखंस्थापयेत्सं
ग्रामेवीजयी॥

गोरोवनयाभर्जेसंलिख
कठेधारयेत्संग्रामेवि
जयः॥

श्री श्री श्री
देवदत्त श्री
श्री श्री श्री

गोरोवनयाभर्जे
संलिखाधाराणां
अथः॥

२	१५	७	१८
८	२१	२	२५
१४	३	१०	५
११	६	१२	४

वाहो कंठेवाधारणासं
ग्रामेविजयीभवति॥

२	१६	७	१८	६२
८	२१	२	२५	६२
१४	३	१०	५	६२
११	६	१२	४	६२

ग्र.
१३

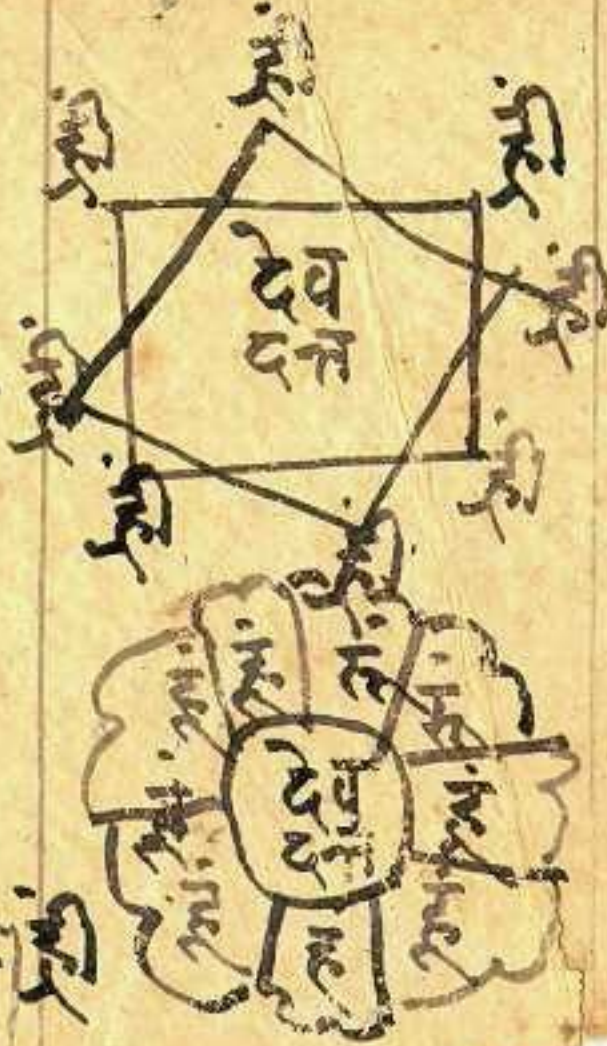
गोसेवतयामर्दे शिरव्य
धारयेत्सोभागकरता॥

मर्दे शिरव्य कंठे
धारयेत्सद्यः सो
भागभाभवेत्

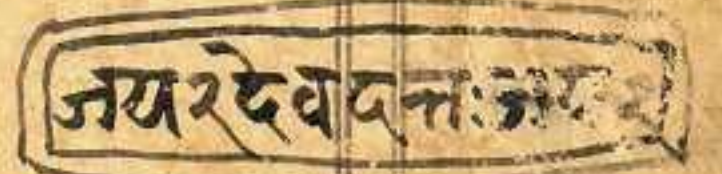
कंठे वा दक्षवाहो
पाधारणात्सुभगा
भवति॥

मधुमध्ये स्थापयेत्

अलक्तकेन दत्तनामा
भित्तिर्यत्तुममेत्य
पयेत्सोभागप्राप्नोति॥

वि. २.
२४

शितातले हरिद्रुआ
लिख्यअधोमुखस्था
पयेन मुखस्तभन॥

हरिद्रुआ हरितालि
नवाशा रावतं पुढे
लिख्यअधोमुख
स्थापयेन मुखस्त
भन॥

यत्रतत्रस्था
पयेन मुख
स्तभनमेव
ति॥

हरिद्रुआ
लिख्यअधोमुख
स्तभनमेव॥

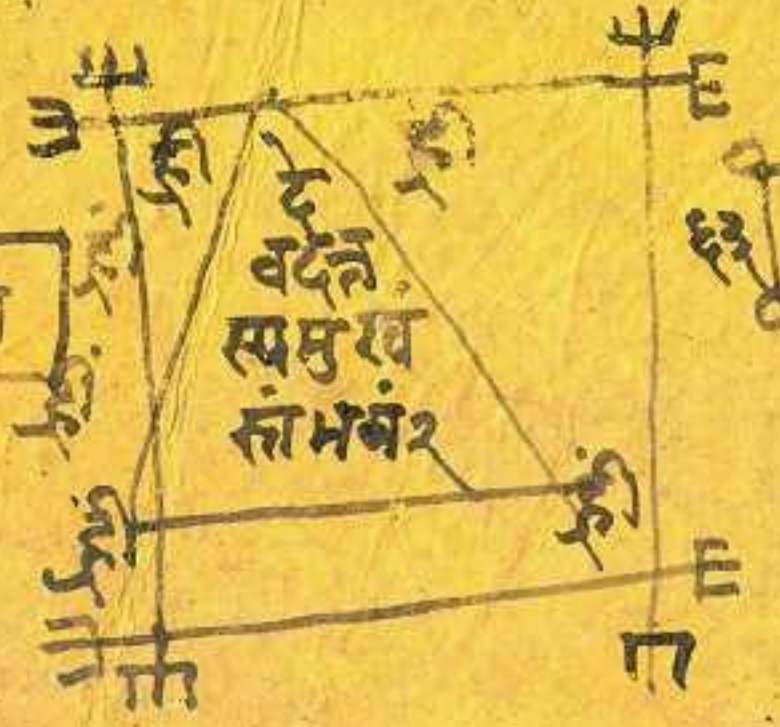
तात्पादध लिहरि
तालेन लिखित्वा
हस्तस्तभनं भजति॥

हरितालक
गंजदंतो दुतस्त
याकुंजरं कारयेन्नेध
स्तभन॥

देवदत्तस्य सु
खस्तभयन

देवदत्त

देवदत्त
स्य मुख
स्तभनं२

देवदत्त

देवदत्त

भर्जे लिख्यसिक्थ
केन वेष्टयेत् जल
स्तंभो न वति ॥

हरितालेन भर्जे
लिख्य जलपरी
घटे स्थापयेत्
दक्षिणस्थं भनम् ॥

हं हं हं हं हं हं हं

दिव्यतिद्धि

गोरोवयाशरा
वपुटे लिख्यस्या
पयस्तंभो भवति ॥

गोरोवनभर्जे लि
ख्यस्यापयेवाहो
धारयेत् ॥

रसप्राने निख
दिव्यस्तंभो भवति ॥

अथ शस्त्रनिवारणं ॥ अंकोली च जगपाठा विष्णुक्रांता च पाठली ॥ श्वेता परजिता पुंखा देवी च का कजं
 धिका ॥ पुष्पा कंठा सप्त कृष्णवक्त्रे शिरसि धारितम् ॥ एकैकं धारयत्येव शस्त्रसंहरणे नृणां ॥ ब्रह्मा
 नुव्यालभूपा लवोरशत्रुभयं हरेत् ॥ जाती मूलं मुखे क्षिप्रं शस्त्रस्तंभनमुत्तमम् ॥ स्रजस्य ग्र
 हावेन्दोर्मूलं चोत्तरगं हरेत् ॥ पुंखायां पाठलायां च मुखस्थं कारुण्यं शस्त्रजित् ॥ कपि
 त्थस्य च वंद्यं कंकणिकायां समो हरेत् ॥ केतकी मस्तके नेत्रे नालुम्बले मुखे स्थिता ॥ खर्जुरी च
 रणो हस्ते खड्गस्तंभः प्रजायते ॥ एता नित्रीणि मूलानि चरिणीतानि घृतेऽपि वेत् ॥ अहोरात्रं त
 तः शस्त्रैर्यावन्ती वनवाध्यते ॥ सर्वेषां मुक्तयोगानां कुंभकरां स्मरेद्यदि ॥ आयां तं सैन्यं कंश
 स्त्रसमूहं संनिवारयेत् ॥ ॐ अहो कुंभकरा महाराक्षसके कसागर्भसंभूतपरसैन्यस्तंभ
 नमहाभगवान् रुद्रो ज्ञापयति स्वाहा ॥ सर्वयोगानां मध्ये उत्तरशतजपातिष्ठिः ॥ चक्री
 वज्री तथा चंद्री त्रिशूली मुशली तथा ॥ देहस्था समरे पुंसां सर्वा युधनिवारिणी ॥ खर्जुरी
 मुखमध्यास्था कटिवद्धा च केतकी ॥ भुजदण्डस्थिता चार्कः सर्वशस्त्रनिवारणं ॥ पुष्पदं

सितगुंजायामूलमुच्छ्रितधारयेत् ॥ हस्ते कारागमयं नास्ति संग्रामे च कदाचन ॥ त्रिलो हवेष्टितं क
 त्वारसं वज्राभ्रसंभवं ॥ वक्रस्थं वक्रस्थं वसवीयुधनिवारणं ॥ ब्रह्मदरशी वक्रो मारी ईश्वरी वे
 दनवीतथा ॥ वाराही वज्री रागी वराही महालक्ष्मीस्तथैव च ॥ एताश्चौघधयो दिव्याः शस्त्रवार
 णाकारकाः ॥

गोते वनयाभर्जे संलि
 ख्यवाही धारयेत् शस्त्रं
 स्तंभयति ॥

दुष्टसंभनं दुष्टास्त्रसंभनं भवति

अथ गजनिवारणं ॥ गृहीत्वा श
 भनध्वजं चरणीयेनाच्छुद्धं दरी ॥ त
 लेर्ध्वं गजायां तिहरं नखलुसंमुखं
 ॥ विल्वपत्रस्य चरणीतुच्छुद्धं दरी
 श्वतत्समं ॥ तस्मिन् प्रांनं दृष्ट्वा हरे
 गच्छति कुंजरः ॥ मलं मकेटवं
 ध्यावाही वक्रं च मर्द्धनि ॥ दुष्टदं
 तिहरं हरं युद्धभावाय नाशयेत्
 ॥ श्वेतापराजितामलं धारयेत् च

उं४

या३

~~ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं~~

दवदल
समय

ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं

मध्योत्प
विष्टोसोन

दस्यते ॥ ॐ मरकटिकछपमानाशकटीसमनीयईश्वरीस्तानिलिप्ताप्रायमुदीयेवेशनव
कीयेमंडीहीफर ॐ हीमहिषदाहिनीस्तंभयमोहयैभेदयअग्निस्तंभयठठः ॥
इमंमंत्रं द्यौ कृत्वा पूर्वमेवायुतंजपेत्सिद्धिः ॥ कुमारीस्सनं पिष्ट्वा लिप्ताहस्तो नरो भवेत् ॥
दीप्तागारेस्तप्तलोहे मंत्रयुक्ते न दस्यते ॥ कोरुददर्शनामूलं वध्वाग्निस्तंभनं भवेत् ॥ पीतदु
व्ये पीतवस्त्रे भर्ज्यं संलिख्य शिष्यकेन वेष्टयित्वा जलपूरां घटे स्थापयेद् अग्निस्तंभनं भवति
॥ ॥ अथ जलस्तंभनं ॥ पत्रकं नामयद्व्यं श्लक्ष्णं चरणीतु कारयेत् ॥ वापीकूपतडागो
षु निक्षिपेद् भर्जयेज्जलं ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय जलं स्तंभय २८८ ॥ अयं मंत्रः सर्वजले
षु सिद्धिः ॥ श्लेषान्तकसुपिष्टेन कर्तव्यं पादुकाद्वयं ॥ गोधाचर्ममयं दिव्यं कृत्वा रुद्रश्च
रेज्जलं ॥ श्लेषांतकफलं चरणीमधभा रोडतु निःक्षिपेत् ॥ यनमंगुरा मात्रं नुशोषये
त्पूरयेज्जलं ॥ क्षराण्डं मिथतेकुं भंजलं तु भवति ध्रुवं ॥ देवदालीयमूलं तु मंडुकरस
योजितं ॥ पोक्षयेद् दस्तपादौ च जलस्तंभनमुत्तमम् ॥ शिष्यकेन संवेष्ट्य पूजयेत्तेन

कार.
१७

जलस्तंभनंभवति॥ ॥अथदिव्यस्तंभनं॥शिरीषमूलमादायरविवारेतुपूर्वगांडुदकेनस
माद्यध्वललाटेतिलकेकृते॥तप्तद्रव्येस्तथासर्वैःकृतदोषोविमुच्यते॥उत्तराभिमुखंग्राह्यं
मेघनादस्यमूलकं॥मक्षयेद्वारयेद्वस्तेदिव्यस्तंभकंपरं॥श्वेतगुंजोत्थितंमूलंशुद्धेउत्तर
रभादुके॥उत्तराभिमुखंग्राह्यंदिव्यस्तंभकरंमुखे॥भंगीमूलंरोचनाद्यं कृत्वा पाणोपलेप
येत्॥ललाटेतिलकंकृत्वातत्रादिव्येजयीभवेत्॥मरिचंमागधीवैलावर्दित्वागिलितासती॥र
वितरागुलजैर्दिव्यैःकृतदोषोविमुच्यते॥मराठुकवसयापिछोलज्जामूलैरलक्तकैः॥लिप्त
पाणिर्नरःसत्पंतदादिव्येविशुध्यति॥३०अग्निर्दहति क्रोधनोजातित्वाभावादुद्धिनिल
योदिव्यमातीहीस्तंभोईश्वरोमहेश्वरदिव्यस्तंभयश्रीमदेवाज्ञायय॥अयंमंत्रअयुतज
प्तेसिद्धिः॥दिव्यसिद्धिर्भवति॥३१लोहायज्वलेनकेलाकेरुलाकेभानुहोवंडकेदाराका
घडीलोहामोतुषार॥अयंलोहस्तंभनमंत्रः॥इतिदिव्यस्तंभनमंत्रः॥गोरोचनाकिंशुक
रसेनभर्ज्यसंलिरव्यक्षीरकुंभेनिधाययेत्॥सर्वदिव्यानिस्तंभयति॥ ॥अथासनस्तं

गुरुः
१७

भनं॥ चर्मकारस्य कुराडानिरजकस्य तथैव च॥ कुराडान्मलं समाकृष्य वा राडाली ननु वाससे॥
 वंधयत्या

गोरोचनया भर्जे संलिख्य यस्या
 म्ना सरावे स्या येन धोमुखं निक्षि
 पेत॥

यस्या म्ना भर्जे संलिख्य स्या
 पयेत्सूधु मध्ये तस्य बुद्धिं
 मो भवति॥

हरितालेन यस्या म्ना भर्जे संलि
 ख्येत त्वं केष्या पयेत्तस्य बुद्धि
 क्षं भो भवति॥

का.र
१८

८ली प्रभो यस्यायेतां विनिःक्षिपेत् ॥ तस्योत्पाने भवेत्संभः सिद्धयोग उदाहृतः ॥ श्वेतगुंजा
फलं वाप्यं न पाल्ने पित्त मत्सह ॥ निशितत्रवतुर्दश्यां त्रिदिनं तत्र जागरेत् ॥ तस्य शालना
ग्राह्या शुभमक्षेषु मंत्रतः ॥ क्षिपेद्यस्यासने ननु संभयेत्तत्क्षराणां ध्रुवं ॥ ३० रुद्रेभ्यो ह्रीं
॥ ३० ह्याय वज्रकिरणा यशिरीषरक्षा भवेत्समाद्या मृतं कुरु स्वाहा ॥ अयं पूजा मंत्रः ॥ इ
त्यासनस्तंभनं ॥ ॥ अथ सर्वशत्रूणां बुद्धिस्तंभनं ॥ भृंगराजमपा मार्ग सिद्धार्थसहदे
विका ॥ तुल्यं तुल्यं वचा श्वेताद्रव मेघां समाहरेत् ॥ लोहपात्रे समातिरब्ध त्रिदिनं ते समाह
रेत् ॥ ~~तिलैः~~ तिलैः सर्वलोकानां बुद्धिस्तंभकरं नराणां ॥ ३० नमो भगवते विश्वा
मित्राय नमः ॥ पूर्णामुखीभ्यां विश्वामित्रो आस्तापयति शत्रूणां आगच्छागच्छ स्वाहा ॥
उक्तयोगस्यायं मंत्रः ॥ अनेन मंत्रेणानदी प्रविश्याष्टोत्तरशतां जलितं र्ययेत् शत्रूणां
बुद्धिस्तंभो भवति ॥ इति बुद्धिस्तंभनं ॥ ॥ अथ चौराणां गतिस्तंभनं ॥ ३० नमो बुवेशिवं
रक्षठः ॥ अनेन मंत्रेण सप्तपाषाणा निगृहीत्वा त्रीणि कयां वध्यां परे मुष्टिभ्यां चौर

गुरु
१८

रागांगतिस्तंभोभवति॥इतिचौरागांगतिस्तंभनं॥॥अथगर्भस्तंभनं॥ग्राखंक्तस्तुचतुर्द
 शपांधनुरस्पतुमूलकं॥कटीवध्वारमेत्कांतानगर्भधारयेत्कचित्॥मुक्तेचलभतेगर्भं
 पुराणागार्जुनादितं॥तन्मूलचरंयोनस्थंनलभेऊर्भसंभवं॥सिद्धार्थमूलंशिरसिव
 ध्वाकांतारमेत्तुतां॥नगर्भधारयेत्सास्त्रीमुक्तेनलभतेध्रुवं॥माजारिमलंगेहीत्वाअना
 मिकारक्तेनभर्जेतिखित्वाभमौनिघनेतर्गर्भस्तंभयति॥इतिगर्भस्तंभनं॥॥अथशु
 कस्तंभनं॥इन्दुवासरुगिकामूलंपुष्येनग्रःसमुद्धरेत्॥कटुत्रयैर्गवांक्षीरैःपिष्ट्वाचगोल
 कीकृतांछायांशुकेस्थितंवास्पवीर्यस्तंभकरंमतं॥नीलीमूलंश्मशानस्थेकद्यांवध्वा
 तुवीर्यध्वक॥कृष्णोन्नतवचांमूलंमधुपिष्टंप्रलेपयेत्॥लिंगंतदारमेत्कांतास्वभावाद्दि
 गुगांनरः॥शृंगीविषंपारदंचप्रत्येकंनुद्विगुंजकं॥वरपक्षंपिवेद्विंदुंस्थितःस्पादिरसाध
 तं॥रक्तापामार्गमूलंनुसोमवारेभिसंत्रयेत्॥भोमेप्रातःसमुद्धृत्यकद्यांनरोवीर्येनमु
 चति॥विमुंचतिविमुक्तेचसिद्धयोगउदाहृतः॥नखास्थीनिसमादायमाजारिस्थासितस्यच

वृषातुवीर्यध्वक॥इदंभोनामयःसर्पःक्षस्मव
 रासिदुद्धरेत्॥तस्यास्थिधायमुक्तयो

का.र.
१७

त्रिलोहवेष्टितं वध्वा कथां वीर्यं न मुंचति ॥ श्वेता परजिता मल्लं कटी वध्नु वीर्यं चक ॥ धनूरम
लिकाद्यं सतं वदरमाजकं ॥ त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा कथां वध्वा न मुंचति ॥ क्लिकला सस्य
पुष्पायं स त्रितं प्रेतं तं तु मिः ॥ वेष्टा कति वि का धार्या नरो वीर्यं न मुंचति ॥ पुष्पाद्यं श्वेतपि
काश्च वीजं कटी तटे लोहितसूत्रवद्धं ॥ वीर्यं व्युतिं धारयति प्रसंगे रव्यातः सदा यं किल यो
गराजः ॥ श्वेतान्न पुष्पाक्षतरोः फलानि क्षीरेणापि द्यूवटपादपस्य ॥ करंज वीजो दूर
मध्यगानि स्तभ्रंति वीजं वदने चतानि ॥ आदि न्यवारो हृत सप्त परां वध्वा स्य वीजं वि
निधाय वक्त्रे ॥ जयेदकारं सुरतप्रभावे देया विवंधा खरती ववेगं ॥ तत्पुष्पं कर्षमेकं
तु गोक्षीरैः पाचयेद्दुधः ॥ भुक्त्वा रमे च रमणी तदगं विंदुः स्थितो न वेत् ॥ श्वेतेषु पुंखा वरणां
गृहीत्वा पुष्पा कयोगे पुरुषस्य कथां ॥ कुमारिका कर्तिन सूत्रकेन वद्धं जयत्याश्रमनोज
वीजं ॥ वीजमीश्वरलिंगस्य सतं वध्वा ककंठकं ॥ क्षिपेत्पूगफलस्यांते त्रिलोहैस्तं च वेष्टये
त् ॥ जिह्वोपरि स्थितं तस्मिन्नरो वीजं न मुंचति ॥ सहदेवी यमलं नु समां संप्रयेकरार ॥ मध्या

अ.
१७

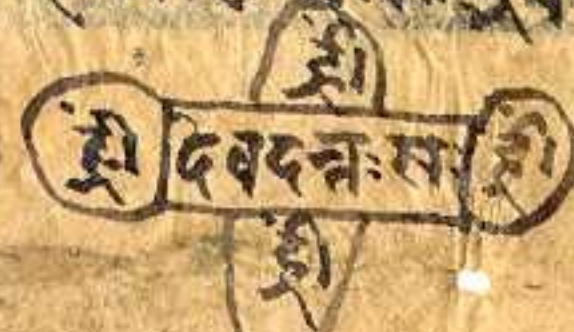
ज्यसहितं लेपान्नामो वीर्यं न मुंचति ॥ नीलोत्पलसिताम्भोजकेशरं मधुशर्करं ॥ मध्वाज्यस
हितं लेपान्नामो वीर्यं न मुंचति ॥ अमीषानामिलेपेन चिरं रसतिका मुकः ॥ ३ ॥ अगदायकं ह्ने
तरका कजं घामलं सितोभोरुहकेशरं व ॥ क्षौद्रेण पिष्टुगपरिलिप्पनाभिलंभं प्रपद्ये पुरुष
स्त्रवीजं ॥ छागवज्जीययः पिष्टुलेज्जामलं पलेपयेत् ॥ हत्वा दौवीजध्वकं पुंसां च वतेन कदा
चन ॥ मलं वा श्वेतपुंषा यास क्षौद्रं नाभिलेपनात् ॥ मधुना पप्रवीजं च तद्वलेपेन वीर्य
ध्वक ॥ उत्तमनाजस्य मूत्रेण भावयत्वा नरी शिफान् ॥ लिप्त्वा लिंगं नरो वीर्यं चिरका
लं न मुंचति ॥ इंदुवांरुणिकामलमुत्तमनाजस्य मूत्रतः ॥ भावयेत्स प्रवारं तु लिंगले
पेन वीर्यध्वक ॥ कर्पूरं टंकरां सूतं तुल्यं मुनि रसं मधु ॥ मर्दयित्वा लिपेत्लिंगं स्थित्वा
यामंतथैव च ॥ नतः प्रक्षालयेत्लिंगं मेद्रा मां यथोचितां ॥ वीर्यं तं भकरं पुंसां सम्प
न्नां नोदितं ॥ कौसुंभजेन विलिप्प पादौ यदृच्छया दीव्यति वद्ध वीर्यः ॥ पुनर्न वाच
रा विलेपनाद्वा जहाति वीर्यं न कदाचिदेव ॥ कर्पूरसं पाकमहेशवीजवद्धेन्दुवीजं पुरुष

स्यनाभौ॥विलिप्यकांताजघनेनकांतंनलंघतेशुक्लमधःकदापि॥भूतलाशिवस्थकंचैवकु
 सुंभस्यवतैलकं॥वीर्यधकपादलेपेनचटकारांचलेपयेत्॥नवनीतसमायुक्तपद्मा
 शय्यावनस्पशेत्॥श्लेष्मान्तस्पर्करास्पर्षवीजंकराकस्येव॥अजाक्षीरिगातंपिष्टाक
 र्धमुत्कातुवीर्यधक॥सुदर्शनाभवमूलंतांक्लैःसहभक्षयेत्॥आज्यंत्पाज्यंप्रयत्नेनशुक्ल
 स्तंभकरंपरं॥वर्तिःश्वतार्कमूलस्यदीपःश्रुकरमेदसा॥यावज्ज्वलतिदीपोयतावद्दी
 र्यंनमुंचति॥मूलंवराहकांतायाअजाक्षीरिगापेषयेत्॥लिंगलेपेनचानेनवीर्यस्तंभकरं
 भवेत्॥पुष्पोधतेश्वेतद्वयमारमूलंकठीतटे॥वहुंविदुस्थिरकरंमुक्तेचचवनेपुनः॥तद्व
 ल्कलंरुद्धगेतरात्रोचयाहयेद्वौ॥संपेष्यवटिकांक्लत्वासंशोष्यचविनिःक्षिपेत्॥आत्म
 मूत्रेणसंलिप्यलिंगमूलंतुवीर्यधक॥पूतिकरंजवीजंतुश्वेतवराहकमरायोः॥मूलंपिष्ट्वा
 तुलिंगाग्रेलेपयेच्चंदनैःसह॥तथाकरजलदद्याद्यासंविदुःस्थिराभवेत्॥हिंयुकर्पूरमाज्यंच
 विल्वमंदूलतांवलां॥पिष्ट्वाकण्ठेवनाभौवलेपाद्विदुःस्थिराभवेत्॥लज्जामूलस्यादिकं

पिष्टाताम्रस्य भाजनं ॥ अंजनं कृत्य तेनांज्या दृढं रात्रिं स्थिरो भवेत् ॥ कृद्घ्नं चूर्तं महाकालं
शानिवारे निमंत्रयेत् ॥ रविवारे समानीय सप्तवारं मणीं क्षतेः ॥ सत्रैर्गुणैश्च ये ब्रह्मं क
रेवामे प्रयत्नतः ॥ उपविश्यासने खण्डयेयामत्रयंततः ॥ विंदुः स्थिरत्वं प्राप्नोति
मुक्ते क्षरति तत्र क्षणात् ॥ हे मा भूरास्वनंतुल्यं कृद्घ्नं धनं रवीजकं ॥ तारिताम्रं तथा
स्ततं श्वेतं पुंखेंदुवीजजं ॥ वटेश्वरेण संमर्द्य कुवेराक्षस्य बीजके ॥ क्षिप्वा तद्धार
येच्छुक्ते वीर्यस्तं भकरं भवेत् ॥ इति शुक्रसंभनं ॥ ॥ इति कामरतेस्तंभनं नाम चतु
र्थोऽप्येदेशः ॥ ॥ अथ मोहनं ॥ तत्र सर्वजनमोहनं ॥ कन्यावरे युवति संगमनेन रा
गा मालोके नरपतेः क्रयविक्रये वा ॥ प्रज्ञाविधौ सकलकर्मणि कौतुके वा धूपः सदै
वः कृतिभिर्विनियोजनीयः ॥ अंगीवचनं लक्ष्मिर्जरसं समानं कृत्वा तुष्टिं मलयजं व
षडेकमिश्रं ॥ यो धूपयेन्न जगद्देवसने शरीरे तस्यैव दासमिव मोहमुपैतिलोकः ॥ भंगरा
जः केशराजो लज्जाचसहदेविका ॥ समिस्तलिकं कृत्वा त्रैलोक्यं मोहयेन्नरः ॥ त्रिदलं कु
सुमानस्य तद्वन्नरः कृतोजलिः ॥ भंगराजसहा होमिस्तलिकं मोहयेन्नरः ॥ ताल

का.र.
२९

कुंकुनटीचैव भंगपक्षसमंसमं ॥ कृष्णोत्तमत्रस्यकुसुमं वटिकांकारयेद्बुधः ॥ तेनैवतिलकं
~~कुंकुनटीचैव भंगपक्षसमंसमं~~ कृत्वा त्रैलोक्यं मोहयेन्नरः ॥ आदौ सप्रखरायास्वा अंतर्हं
कारसंयुता ॥ ३० ॥ कारशिरसंकृत्वा अंतर्हं फडिति विन्यसेत् ॥ अआइउदुअहं फट् ॥ अने
नैवतुमत्रेण कृत्वा तां वूलभावनां साध्यस्य मुखनिक्षिप्तं मोहमायातितश्चरात् ॥
ॐ क्षोभो मोहय ॥ अथ मंत्रो वारत्रयजयान्मोहमायुर्वतिजनाः ॥ गोरोचनया यस्य
नामाभिलिख्यवा हो वंधयेत्तं मोहयति ॥ ॥ अथ राजमोहनं ॥ नीलोत्पलं गुगुलुं
वक्त्रेणागुरुसमंसमं ॥ धूपयित्वा मिजंदेहं राजकुलविमोहनं ॥ ॥ अथेश्वरमोहनं
॥ शुभासलंतथावीजं रक्तचन्दनसंभवं ॥ त्रुटीविजं समं पिष्ट्वा ताम्बूलादौ प्रयोजयेत्
॥ भोक्तुं देयं स्वहस्तं नमो हमाप्नोति वैश्वरः ॥ इति ईश्वरमोहनं ॥ ॥ अथ दुष्टमोहनं
॥ गोरोचनया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य पुष्पादिषु र्जं अथ संयुज्य मधुमधोऽस्यापयेत् ॥
सर्वान् दुष्टान् मोहयति ॥ गोरोचनकुंकुमनजनामि कारत्तेन यस्य नामाभिलिख्य घृते
मध्ये स्थापयेत् तं मोहयति ॥ इति सर्वजनमोहनं ॥ अथ शत्रुमोहनं ॥ श्रीगोदुवचरानधूपोमो

हयतेनरां॥ सरलं चर्तयं चांगं महिषी शो रितं तथा॥ निशायां कुरुते मोहं धूपो गु
 गुलु संयुतः॥ फलिनी विषधत्तूरं शिखिविष्टा समन्वितं॥ तथा धूपः समो भागो मा
 हयत्येव निश्चितं॥ छुं छुंदरी सर्पमुरांडं च श्रिकस्पतु मुराडकं॥ हरिताल समो धूपो
 मोहयेत्सकलं नरां॥ अथ पुष्पी शिखा चैव श्वेता च गिरिकर्णिका॥ रोचनेन स
 मायोगे तिलकं शत्रु मोहनं॥ तालको न्मत्तवीजा निंशत्रोश्च दापयेत्॥ तत्क्षरणो
 ह मा प्रोति चो न्मत्तो जायते नरः॥ समं क्षीरैः सितां कोलैः सुस्थः पाता ड्रवे नरः॥ इ
 ति शत्रु मोहनं॥ ॥ अथ रंजनं॥ तत्र देहरंजनं॥ प्रागंगरागः पुरुषो कार्य
 स्त्रिया पिसंभोग मुराया गात्रे॥ तस्मादहं गंधविधान मादौ विलासिनः स
 र्वं मुदीरयामः॥ हरीतकी लोधु मरिच पत्रं स पृच्छंदा डिमवल्कलं च॥ रामांगना
 याः कथितः कवीन्द्रैः शरीरदोर्गंधहरः प्रलेपः॥ हरीतकी चंदन मुक्तनागै रूपावलो
 धामय रत्नितुल्यैः॥ स्त्रीपुंसयो र्धर्मवृगात्र गंधं विनाशयत्पात्रं विलेपनेन॥ हरीत

तानि

कार.
२२

कीचंदनमुक्तनागैरुप्रावलोध्रामयरत्नितुल्यैः॥स्त्रीपुंसयोर्धर्मवगात्रगंधंविना
शयत्याशुविलेपनेन॥हरीतकीश्रीफलयुक्तचिंचाफलंददौपूतिकरंजवीजं॥
कक्षादिदुर्गंधमपिप्रयुक्तंविनाशयत्याशुनिदायकाले॥कंदवपत्रंलोध्रंअर्जुनस्पृश
पुष्पकं॥पिष्टागात्रोद्धर्तनाच्चदुर्गंधंविनाशयेत्॥सचंदनोशीरकरालपत्रैःकेलाख्य
मज्जागुरुनागयुक्तैः॥लिप्ताशारिरेप्रमदादुठेनचिरप्रभूतंविनिहंतिगंधं॥सदाडि
मत्वग्मधुलोध्रपद्मैःपिष्टैःसमानैःपिचुमंदपत्रैः॥विविलिप्पगात्रंरुणीनिदाय
दुर्गंधंप्रचयंनिहंति॥सकेशरोशीर ~~र~~ शिरीषलोध्रैश्चुराणीकृतैरंगविलेपने
न॥ग्रीष्मेनगरागंनकदापिदेहेधर्मव्युत्तिःस्पादिभोजराजः॥तिलसर्षपरजनीह्य
हर्वागोरोचनाकुह्यैः॥अजमन्त्रतक्रपिष्टैरुद्धर्तितमंगमनुपमंभवति॥हरीतकी
तायदनुल्यभागेर्दनेतरस्यापिचतुर्थभागः॥तदुद्धभागःकथितो नखस्पृष्टो देवग
धो नरराजमोहः॥एलेयकाश्मीरघनां वलोहनिशाकरोशीरसमानिपिष्टा॥लेपः
मदनप्रकाशः॥एलाशठीपत्रकचन्दनानितोयाभयाशिग्रुघनामपानि॥ससौरभोयंसुरराजयोग्यःरक्तः
सगन्धो॥१

२४

रामः
२३

प्रियोयं सुरमानवानामुदीरितं पूर्वकवीन्दुधीरैः ॥ उशीरकृष्णजिनचंदनानिपत्रांबुतुल्यानि
समानिपिष्टा ॥ एतानिगात्रेवविलासिनीनां श्रीखरातुल्यंकलयंतिगंधं ॥ इतिदेहरंजनं ॥
॥ ॥ अथमुखरंजनं ॥ रसालजंबूफलगर्भसारः सकर्कषेमाक्षिकसंयुतश्च ॥ स्थिरोमु
खानांपुरुषस्परान्नौकरोतिपुंसांमुखवासमिष्टं ॥ ॥ गुडत्वगेलानखजातिसिक्तेदुर्गा
न्वितैः शुद्रवटीविधेया ॥ ताम्बूलगर्भादिवसेचरान्नौकरोतिपुंसांमुखवासमिष्टं ॥ चूर्णं
मुराकेसरकुट्टकानांप्रातर्दिनांतेपरिलोठितास्त्री ॥ अप्यर्द्धमासेनमुखस्यवासः कपूर
तुल्योभवतिप्रकाशः ॥ अर्द्धचूर्णंमधुनाद्यतेनपिकाष्ठबीजात्त्वितमञ्जितुल्यं ॥ मासेक
मानेरागमुखंनदीयंगंधायतेकेतकिगंधतुल्यं ॥ गोजलेः कथितांपथ्यामितिकुष्ठकरान्वि
ता ॥ वदनंनिरामोदंनिहंतिपरिशीलितं ॥ तिलंजातिफलंधूगंभक्षयित्वापिवेदु ॥ शी
ततोयंफलांश्चतुर्भास्यदुर्गंधेनाशनं ॥ घृतकांजिकंगंरघुषंपरितोभक्षयेद्दुर्गं ॥ तथाकृते
भवेद्दास्यदुर्गमोदविनाशनं ॥ गोमूत्रैः काथयेत्कुष्ठंवालेकंसहरीतकं ॥ सर्वपिष्टावटीकया
मुखदुर्गंधेनाशनं ॥ कटुतिक्तकषायनदंतकाष्ठेनतित्यसः ॥ दुर्गंधंहेतितिश्छिद्रंक्षौद्रं

वीकुष्ठचूर्णाकं॥सिंघत्थसिद्धार्थकसार्ववासांलवचायुतानांपरिलेपनेन॥स्त्रीपुंसयोर्यौ
वनजोहठेनविनाशमायातिमुखेवगंधः॥पिष्टमयूरंघनसारकेनमुहुर्मुहुस्तेनविलि
प्यवक्त्रं॥नश्यंतिगणेषुपिठकाःप्ररुजामासाद्धमात्रेणविलासिनीनां॥यःकंठकेशा
ल्मलिपादपत्तक्षीरेणपिष्टुष्टदिनंप्रलिप्यागरप्ररोहाःपिठकाल्महेनप्रयाति
नाशपुरुषस्यतस्य॥धान्यंवचामालावतुल्यभागंपिष्टुल्लिपेन्नेनमुखंतितांतं॥मुखो
द्वायोवनजानराणांनश्यंतिनूनंपिठकाःक्रमेण॥सिद्धार्थावीजंद्वितयंतिलंचक्षीरे
णपिष्टुपरिलिप्यवक्त्रं॥सप्राहमात्रेणमुखस्यनीलिनिहंतिक्लृप्तामिति रंतिदेवः॥
निशाद्यंशोरागघगौरिकहिरंभांभुमाहेन्दुयवोद्धृतानि॥निहंतिनीलीचत्रिरात्रयोगा
चंद्रेणानुल्यं वदन् भवेच्च॥मरिचैरावनातुल्यं संपिष्टमृषमाक्षेपेत्॥तरुण्याःपिठकाः
सर्वानश्यंतिमुखसंभवाः॥व्यंगेद्यर्जुनलवचगामंतिष्ठावासमाक्षिकां॥आलिप्यत्रहृ
त्रेणववेत्यद्रोपमंमुखं॥मातुलुंगजटासर्पिःशिलागोप्यक्तोरसः॥मुखकांतिकरणे

पः पिठका तिलकांजयेत् ॥ रक्तचन्दनमंजिष्ठा कुष्ठलोधुप्रियंगवः ॥ वदंकुरुमसूरा
श्वं व्यंग्वा मुखकांतिदा ॥ मंजिष्ठा मधुकैलाश्वासातुलुंगसयष्टिका कर्षप्रसारो
रैते स्तले लस्य कुडवं पंचेत् ॥ अजापयस्तद्विगुणां शनैर्मुद्रयित्वा पचेत् ॥ नीलिका
पिठका व्यंगा अभ्यगा देवनाशयेत् ॥ मुखप्रशन्नो पहितं नीलं कर्कशवर्जितं ॥ स
प्ररात्रप्रयोगे गाभवेत्कांचन सन्निभं ॥ अत्र द्विरुक्तत्वात् न यष्टि मधुकर्षद्वयं ॥
मनःशिलाताललोधुं द्विनिशाः सर्षपाः समाः ॥ वारिपिष्टाहिताले पोवदने श्या
मकां हरेत् ॥ महिषी दुग्धसंयुक्तरजनी रक्तचंदनं ॥ स्तले ये निहंत्याश्रुया मिकां व
दनाश्रितां ॥ उभे हरिदु मंजिष्ठा घृतं गौराश्वसर्षपाः ॥ पेष्यंगैरिकसंयुक्तमजाक्षी
रेणापावितं ॥ एतेनैव भवेद्दृक्कमुदयादित्यसंनिभं ॥ ववालोधुमुशीखंसर्पिः सर्जर
संपयः ॥ एतां निवटपत्रागिरंजनी सह पेषयेत् ॥ लेपोयं मुखपादेषु पश्यवत कुहते
भृशं ॥ मसूरान्मधुना सार्द्धं पिष्टातैर्मर्दयेन्मुखं ॥ सप्ररात्रप्रयोगे ॥ पुराणरीकसम

क.र.
२५

प्रभं॥ इति मुखरंजनम्॥ ॥ अथ केशरंजनं॥ सुगंधिभूषांवरभूषणानां नशो मते शुक्ल
शिरोधराणां॥ तस्मादतो मूर्द्धं जरागमेव कुर्याद्यथैवांजनभूषणानां॥ आन्नाडेनोत्थि
तैले लंकांत पाषाराचूर्णकं॥ काकनुराणीफलं क्लृप्तं चूर्णयित्वा प्रयत्नतः॥ धान्यराशौ विनिः
क्षिप्य मासाद्वि शिरश्क्षिप्यत॥ नश्येदिनत्रये तेन केशरंजनकं भवेत्॥ वर्षाद्वि तिष्ठते क्लृप्तं भूम
रंजनसन्निभं॥ त्रिफला लोहचूर्णं तु नीली मृगं समूलकं॥ एतच्चूर्णं मेडमन्त्रे दिनमेकं वि
भावयेत्॥ तेनैव मर्दयेच्छीर्षं रंज्यते भ्रमरोपमं॥ गुंजादीजस्य चूर्णं तु कुवेलादेव दारुकं॥ तु
ल्यांशं भावयेच्चूर्णं दिनेकं भृंगजैरसेः॥ चूर्णं चतुर्गुणं तैले पावयेत्पुनरुद्विनातेनाभ्यगेद्य
ना केशरंजनं भ्रमरोपमाः॥ हस्तिदंतस्य भग्नस्य समांशेन रसं समं॥ अजोक्षीरेणातन्नि
ष्टुले पत्रात्केशरंजनं॥ त्रिफलाया चूर्णं लोहं द्रुक्षु भृंगरसस्तथा॥ क्लृप्तं मृत्तिकया साद्वं भा
रा मासं निरोधयेत्॥ तल्लेपादुजयेत्केशान् चातुर्मासं स्थिरो भवेत्॥ लोहकीटं जवापुष्पं पिष्टु
धातुफलं समं॥ त्रिदिनं लेपयेच्छीर्षं द्विमासात्केशरंजनम्॥ भृंगराजसं प्रस्थं तैले क्लृप्तं ति

राम
२५

माघेति शिरोरुहस्या ॥ पथ्यार साला मलकी मलानां सज्जीवुजी म त दला भयानां ॥ मांसीयता
नां पोरलेयतेन स्वात्मानरः सौरभकांतिवृद्धिः ॥ इतिकेशरंजनेस्त्रानीयगंधद्वयं ॥ अथ
केशयकादिनिवारणं ॥ विडंगगंधोत्पलकंकयोगाङ्गो मूत्रसिद्धं कटुतैलमेतत् ॥ अभ्य
गयोगेन शिरोरुहाणां रुकादिलिप्ता प्रचयंति हंति ॥ गोमूत्रेवान्नी मूलं लेपो य
कानिवारणः ॥ पारदं मर्दयेन्निष्कलस्नधर्तृ रजैर्दुबैः ॥ नागवल्ली दुर्वैर्वाथवस्त्रवरं
प्रलेपयेत् ॥ तद्वस्त्रे वेष्टयेन्मौलो धार्यं यामूत्रयंतथा ॥ यकाः पतंति निःशेषं मस्तका
न्नात्र संशयः ॥ द्विनिशानवती तेन लेपात् मौलो प्रकराणुत् ॥ नीलोत्पलं तिलं यष्टिः सर्ष
पं नागकेशरं ॥ धात्रीफलं समं पिष्ट्वा लेपो यकानिवारणः ॥ निशागंधक गोमूत्रं विडंगं
कटुतैलकं ॥ पारदेन समं मर्धलेपो यकानिवारणः ॥ लाक्षा भस्मातकं मुस्ता कुष्ठं गुग्गु
लु सर्षपः ॥ पिडंगेन समं सोपिलेपो यकानिवारणः ॥ विल्वमूलं स गोमूत्रं लेपो यका
विनाशकः ॥ इतिकेशरंजने रुकादिनिवारणं ॥ अथ केशस्पृशंदुलुप्तादिनिवारणं ॥ अथ
केशस्पृशंदुलुप्तादिनिवारणं ॥ गुंजाफलैः श्लोदयुतेर्विलिप्त्वा शिरःप्रदेशे स कलंदुलुप्ता

॥ अनेन योगेन संदेव केशा रोहंति कृद्वाः कुटिला विशालाः ॥ मातंगदंष्ट्रस्य मृषी विधाय श्रोतोंज
 नं तुल्यतया मुपिष्टं ॥ लिपेदनेनैव स हेंद्रुलुप्त केशाः प्ररोहं तपि हस्तमध्या ॥ कुंकुमं मरिचैः
 सार्द्धं पिष्ट्वा तैलेन लेपयेत् ॥ इन्द्रुलुप्तं निहंत्या अकिंवाजं वीरं जेद्वैः ॥ सुदग्धं हस्तिदंतं व
 द्वागी क्षीरं संजनं ॥ पिष्ट्वा लेपात्प्राजयंतं केशाः करतलेष्वपि ॥ जातिपुष्पं फलं मूलं
 कृष्णगोमूत्रं पेयितं ॥ लेपोयं स प्ररात्रेण दृढं केशकरं परं ॥ शृंगाटं त्रिफला भंगी नीलो
 त्पलमयोरजः ॥ श्लक्ष्णं चूर्णं समं कृत्वा पत्रैश्चैत्रैश्च तनुर्गुरो ॥ तस्त्रैषे न दृढाः केशाः कु
 टिलाः सरला अपि ॥ कीटभक्षित केशांतु स्थानं स्वर्णं न कर्षयेत् ॥ यावत्सुतं प्रतां याति
 तावत्त्रैष मिदं कुरु ॥ भस्मात्तं कं कृत्वा तिलं कंठकारी फलं समं ॥ पिष्ट्वा तं एतत्तोयेन
 लेपोयंतं विनाशयेत् ॥ जवापुष्पे श्वतं हन्यात् कृष्णगोमूत्रं लेपनात् ॥ तिलप्रसूनं स
 हगोक्षुरेण स मारिचं गव्यं च तेन पिष्ट्वा ॥ सप्ताहमात्रेण शिरः प्रलेपाद्भवंति केशाः प्र
 चुराश्च दीर्घाः ॥ शाल्मलीतालमूल्याश्च मूलं पद्मसमुद्भवं ॥ आमदुग्धेन संमिश्राले

तिलैः समं ॥ मर्दयेत्पुनरैकं तु तैला नां नीलिकासमं ॥ तस्मिन् त्रिदिनं कुर्यात्केशरंजनकं भवेत् ॥
चूरांसर्जयवश्चादंसिद्धार्थं वारतालकैः ॥ नागपुष्पघनं मर्दयेत्तस्मिन् तैलात्केशरंजनं ॥ का
कमावीयवीजानिसमं क्लृप्तं तिलंततः ॥ तन्नैलं ग्राह्येद्यं ज्ञात्तन्नस्य केशरंजनं ॥ गो
घृतं भृगजद्रावमयूरशिखया सह ॥ अग्निना मृदुना पाच्यं तन्न नस्य केशरंजनं ॥ ज
वापुष्परसं द्रोणं कर्षकं नस्य माचरेत् ॥ सप्ताहं रंजयेत्केशं सर्वं नस्य घृणं विधिः ॥
त्रिफला लोहचूरां तु वारिरागपेषयेत्समं ॥ तयोस्तु लप्तेन तैलेन पचेत्तद्विना समं
॥ तैलतुल्यं भृगसंयावतैलेन पाचयेत् ॥ स्निग्धभाण्डगतं भूमास्मितं मासात्समुद्धरेत्
सप्ताहं संपेषयेद्दध्यं कदल्याश्च दलैः शिरः ॥ निर्वाते क्षीरभोजी स्यात्क्षालयेत्त्रिफलाज
लेः ॥ क्षालयेत्त्रिफलाजलेः ॥ नित्यमेवं प्रकर्त्तव्यं सप्ताहं रंजनं भवेत् ॥ यावज्जीवं न संदे
हः कवाः सुभ्रमरोपमाः ॥ महाकालस्य वीजानि वा कुचीवीजसहकं ॥ चूरान्पिद्रावेष्ट्य
त्रिगुणं भावयेत्तच्चतुर्दिनं ॥ जवापुष्पद्रवैरेतन्नतः पातालयेत्त्रिकैः ॥ तैलं ग्राह्यं तु त
स्मिन् पत्रैरेण्डजैः शिरः ॥ वेष्टयेत्क्षीरभोजी स्याद्दृढा तपविवर्जितः ॥ एव सप्तादिने

का. १.
२५

लेप्यंत राडलं धारयेत्तु खं ॥ कल्लवर्णाः प्रजायंते तथा भवति प्रत्यहं ॥ स्नातव्यं कांजिकेने
वरं जनं जीवितावधि ॥ जायते नात्र स देहो भ्रमरी कुलसन्निभं ॥ कपाली रंजनं ख्यातं
यादृज्जीवं न संशयः ॥ सनीलिका सैधवपिष्पलीभिर्द्युते न युक्तेः सह लिप्य केशं ॥
क्रमेण शोखोपममाश्रु कृत्स्नं शिरोरुहं मेव कतां प्रयाति ॥ फलास्त्रितं च ततोः प्रसूनं पि
रागरं कं पाराडरनीलिके वा ॥ पुष्पप्रमाणं च तिलस्य तैलं पचदमीभिर्विहितोपदेशः ॥
तस्मिंश्च मध्ये यदि हंसपक्षः क्षिप्तो भवेन्मेव कवरांतुल्यः ॥ पाकस्तदेवा स्य नरे विधेयः
ख्यातं च धिच्यामिति नीलं तैलं ॥ एतेन लिप्त्वा पलितं न रागांश्चांखावदातं सकला विराट् ॥
पुष्परासश्च यस्मिन् मानयुक्तं चिरं वरेदृष्टं प्रयागः ॥ शतावली कृत्स्नं तिलेन युक्ता ग
राचना का कमुखाभिधात्वा ॥ अमीभिर्गलिप्युक्तः स्वकेशान्न करोति शुक्लानपि कल्लव
रांतु ॥ मंदं तिकाया रसकल्पसिद्धं तिलोद्भवं तैलं मिदं न रागां ॥ अकालजातं पलितं न
रागां केशस्य कालुष्यमलं निहंति ॥ शतिकेशं रंजनं ॥ सद्धमे लज्जी मृतनरेवैः सचैतैः
स्वर्गात् सीपत्रकसंयुतैश्च सौरभ्यकोटि किल मर्द्धं जानां स्नात्वा नरो विंदेति सर्वदेवा ॥ स्व
र्गां बुद्धेशो रभिधीयुता नां पय्यान्वितानां च विलेपनेन ॥ स्नात्वा नरः सौरभ्यं च मानं कैवल्य

रामः
२५

पये मुणितं शिरः ॥ त्रिदिनं मक्षयेत्तच्च केशवर्द्धनमुत्तमम् ॥ इतिकेशरंजने इन्दुलुप्रादिनिवार
रां ॥ ॥ अथ केशस्य शुक्लीकरणं ॥ वज्रीक्षीरेण सप्ताहं भावयेद्भयाफलं ॥ तच्चूर्णं सह
तैलेन लेपाच्छुक्ता न संशयः ॥ वज्रीक्षीरेण सप्ताहं तच्छेते भावयेन्निलं ॥ तन्नैललिप्तके
शाश्च शुक्लाः स्युर्नात्र संशयः ॥ रोगामलकचूर्णं तु वज्रीक्षीरेण सप्तधा ॥ भावयेत्तस्य
लेपेन शुक्लतायांति मूर्द्धजाः ॥ इति शुक्लीकरणं ॥ ॥ इति श्रीनाथविरचिते काम
रत्ने मोहनदेहकेशादिरंजनो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ अथ वज्रीकरणं ॥ बलेन ना
रीपरितोषमेति न हीनवीर्यस्य कुतोऽपि सौख्यं ॥ अतो वलार्थं रतिलं पठेत्स्य वाजीविधानं
प्रथमं विदध्यात् ॥ अश्विन्यां वटवंदा कंधीरैः पिष्ट्वा महावलः ॥ पुष्पोद्भूतं पितेन मूलं श्वे
तार्कस्य प्रयत्नतः ॥ सप्तवारं तु गोक्षीरैर्वटोपितं रूपायते ॥ पूर्वभाद्रपदा मक्षे विल्व
मूलं पिते दुधः ॥ कर्षमात्रं जलेः पिष्ट्वा पित्वेवं महावलः ॥ चूर्णं विदार्याः स्वरसेन तस्या
विभावितां भास्कररश्मिजाले ॥ मध्वाज्यसंमिश्रितमेव लीढ्वा दद्यात्स्त्रियंगच्छति निर्विक

का. र.
२७

ल्पः ॥ भूयो विभाव्यामलकस्य चूर्णं रसेन तस्यैव सिताज्यमिश्रं ॥ सक्षौद्रमालेढि निशा
मुखे यो नूनं स च हस्तसूतात्वमेति ॥ कर्षप्रमारां मधुकस्य चूर्णं क्षौद्राज्यसंमिश्रि
तमेव लीढा ॥ क्षीरानुपानं रमते तु तावन्नरे श्वराणां मुद्रस्थमेतत् ॥ सितपिक्वत
रूवीजं तरादुलाः षष्टिकानां सद्यतमधुसमेतं प्रत्यहं यो वलेढि ॥ जठरकुहरमध्ये या
ति पाकं नयावद्रमयति कृशदेहो प्यंगनां समूहं ॥ वृद्धशाल्मलिबीजस्यैरसंशर्क
रयापिवेत् ॥ अस्पृष्टयोगात्स प्राहज्जायते रेतसो बुधिः ॥ लघुशाल्मलिमूलेन ता
लमूली सुचूर्णितां ॥ सर्पिषा पयसा पीत्वा रतौ चटकवद्रवेत् ॥ घृतेन मांसं प्रसृता
निभूयो विभावयित्वा रविशो धितानि ॥ क्षीरेणासंसाध्य च भक्षयित्वा सयाति नारी
शतमुग्रवर्गं ॥ यो वर्तकी लावकपिंजलानां मांसं तथा वैश्वविहंगमस्य ॥ हृदयेन
सिद्धे सहस्रैर्धवेन महाबलः स्यादुपगुह्यमानः ॥ विदारीकंदकल्के तु घृतेन पयसान

माघ

रामः
२७

रु॥ उदुंबरसमंखोदे हृद्दोपितरुणायते॥ पिप्पलीलवणोपेतौ वस्तारादौ क्षीरस
र्पिषा॥ साधितो भक्षयेद्यस्तु सगच्छेत्प्रमदाशतं॥ वस्तारासिद्धे पप्रसिभा वितानस
कृत्तिलान्॥ यः खादेत्सनरोगहृत्स्त्रीणां शतमपूर्ववत्॥ गोक्षुरकक्षुरकं शतमूली
वानरिनागवलातिवलानां॥ चूर्णमिदं प्रयसानि शिषीतं यत्प्रेरुहे प्रमदाशतमस्ति
॥ अश्वत्थफलत्वक्शृंगीसुधासिद्धं पयो नरः॥ पीत्वा स शार्कराक्षोद्वेकलिंगश्च वष
ते॥ घृतशतावरीदुग्धं पचेत्क्षीरे चतुर्गुणो॥ शार्करापिप्पलीक्षौद्रयुक्तं तद्विषमु
च्यते॥ शतावरीरजःप्रस्थं गोक्षुरस्य फलस्य च॥ वा एत्वा विंशतिपलं गुड्याः पंचविं
शतिं॥ मल्लान् कानां दान्त्रिंशच्चित्रकानां दशो वतु॥ तिलानां निस्तुषाणां च प्रस्थं दद्यात्सु चूर्णि
तं॥ अथ प्रास्य पलान्यष्टौ शार्करायाश्च सप्ततिः॥ माक्षिकं शार्कराक्षौद्रं न माक्षिकाक्षौद्रं न वै घृतं॥
शतावरीसमंदेयं विदारीकंदजैरजः॥ एतदेकीकृतं चूर्णं स्निग्धभाण्डे निधापयेत्॥ पलान्
मुपभुंजीत यथेष्टं चास्य भोजनं॥ मासैकमुपयोगेन जरहंति रुजामपि॥ वत्सीपलितरवांति

कार.
२६

त्यमेरुपादयमानसान् ॥ हेतुष्टादशकुहानितथाष्टाबुदराणि व ॥ भगंदरं मूत्रकं छेगध्रुसी
सहलीमकं ॥ द्वायं वैव महा व्याधिं पंचकासात्सु दारुणान् ॥ अशीतिवातजान् रोगान् वत्वारिं
शत्रुपैत्रिकान् ॥ विंशतिश्लेष्मरोगांश्च संस्पृष्टान् सान्निपातिकान् ॥ सर्वानरोगदानं हंति व
क्षमिन्दुशानिर्यथा ॥ सकां वनाभो मगराज विक्रमस्तरंगमं वाप्यनुयाति वेगः ॥ स्त्रीणां शतं
गच्छति सातिरेकं प्रहृष्टपुष्टश्च यथातुरंगः ॥ पुमां संजनयेद्दीमन्तरसिंहं निभंतथा ॥ नार
सिंहमिदं चूर्णं सर्वरोगहरं नराणां ॥ इति नरसिंहचूर्णं ॥ ॥ त्रैलोक्यविजयापत्रं सवीजं घ
तभर्जितं ॥ त्रिकटुत्रिफलाकुष्ठभंगीसैधवधान्यकं ॥ शठीतालीशपत्रं वकंटकं नागकेश
रं ॥ अजमोदाजवानीचयष्टीमधुकमेव च ॥ मिथीजीरकपत्रं च गृहीत्वा समभागतः ॥ या
वंत्येतामिदं चूर्णं नितावंत्येव तदौषधं ॥ समेशिलातले पिष्ट्वा चूर्णयेदतिविक्रमां ॥ ताव
देवसितादेयायावदायातिबंधनं ॥ घृतेन मधुना मिश्रं मोदकं परिकल्पयेत् ॥ घृतभर्जितं
लं चूर्णं मोदकं परिकल्पयेत् ॥ त्रिसुगंधिसमायुक्तं कर्पूरेणाधिवासितं ॥ स्थापयेद्यतमा

अरु.
२६

राडे तु श्रीमन्नदनमोदकं ॥ भक्षयेत्प्रातस्तथायवातश्लेष्मामयापहं ॥ प्रवृद्धमग्निं कुरुते मंदम
ग्निं च दीपयेत् ॥ कृशाणां सति रुक्षाणां हि हनं मांसस्थो लघुकारकं ॥ कासघ्नं सर्वशूलघ्नमा
मवातविनाशनं ॥ सर्वरोगहरं स्वेततंस्रहं ग्रहणीहरं ॥ एतस्य सतताभ्यासाद्दृष्टोपितरुणा
यते ॥ ब्रह्मरा प्रमुखा धुत्वा वासुदेवो जगत्पतिः ॥ एष कामस्य बद्धार्थेनारदप्रतिपादितः ॥
जातो लक्ष्म्या व्रजस्त्रीरां रमे स यदुन्नंदनः ॥ श्रीमन्नमोदकः ॥ ॥ मृतसूताभ्रकं स्वर्गावा
जिगंधवचारसैः ॥ मुशली कदली कंदू वैश्च मर्दयेद्दिनं ॥ रुध्वालघुपुटे पच्यान्मर्दयेत्पूर्वव
द्वैः ॥ पुटं देयं पुनर्मर्दयेत्तमपुटे पचेत् ॥ शाल्मली जातनिर्यासे श्वत्सु मांसं तु भक्षयेत् ॥
गोदुग्धमर्कटीबीजैः पलांडपाचयेदनु ॥ रसकामकलारव्योयं रमते स्त्रीसहस्रकैः ॥ सर्वांगो
दत्तं तं कृत्वा सैन्धवैः शाल्मलीरसैः ॥ कामकलारसः ॥ शुद्धसतसमं गंधं अहं कृत्वा रजैरसैः ॥
मर्दितं बालुकायं त्रेयासं संपुटके पचेत् ॥ रक्तांगस्य दुर्वैर्भाष्यं दिनमेकं सितायुतं ॥ यथेष्टं भक्ष
येच्चा रुकामयेत्कामिनीघातं ॥ पलद्वयं द्रव्यं शुद्धं पारदं गंधकं तथा ॥ मृताहपुस्तकैर्धैकं पले
कं च मृताभ्रकं ॥ मृततारैश्चतुर्निष्कं मर्दयेच्चा मृतेर्दिनं ॥ रुध्वागजपुटे पच्यद्दिने कांते समुद्धरेत्

कार
२६

पिष्टापंचामृतैः कुर्याद्वटिकां वदराक्षतिं ॥ अनंगसुंदरीखादेदुमेद्रामाशातजयं ॥ शाल्मलीमू
लचूर्णांतु भंगराजस्य मूलकं ॥ पलैकं सितयाचानुमक्षयेत्कामयेच्छतं ॥ इत्यनंगसुंदरीवटिका
॥ ॥ सुपादंताम्रकंचूर्णां खले पिष्टं प्रकारयेत् ॥ निःक्षिप्य कदलीकंदेकंदं लेप्प्य च गोमयेः
॥ अक्षंगजपुटे पचान्नयाकंदे पुनः क्षिपेत् ॥ एवं सप्तपुटैः पचात्कंदेकंदे पच कृष्य क ॥ दद्या
दुद्धत्पतचूर्णां वस्त्रैर्वध्वातुपाचयेत् ॥ दोलायंत्रेण संयुक्तं छागीरक्ते पुनः पचेत् ॥ शुद्ध्या
चरातावर्था वानर्या गोक्षुरेस्तथा ॥ गजपिप्पलिका जंघा कदल्या कोकिलाक्षकैः ॥ सित
यापाचयेदेवं द्विदिनं लघुवहिना ॥ उद्धत्पचूर्णीयेन्नंतु मक्षेडुं जाचतुष्टयं ॥ सितायुक्तं स
दासेव्यं महाकामेश्वरोरसः ॥ कामिनीनां सहस्रैकं क्षोभयेन्निमिषांतरे ॥ गोक्षुरं वानरीवी
जंगुद्वीगजपिप्पली ॥ चूर्णांतु ल्यासितायो ज्यामधुना पिरितं लिहेत् ॥ पलाईमनुमा
नं स्यात्किं वित्येयं गवांपयः ॥ महाकामेश्वरोरसः ॥ ॥ अरुद्धसूतसमंगंधं रक्तेत्पलद
लद्रवैः ॥ यामं मर्धं पुनर्गंधं पूर्वादर्कं विनिःक्षिपेत् ॥ तद्व्यैर्मर्दयेच्चांगं पुनर्गंधं च मर्द

गुरु
२६

येत् ॥ पुनर्द्वेदिने कंतु कायै कृष्णातिरुध्य व ॥ दिने कंवा लुकायं त्रेपक्कमुद्धृत्य भक्षयेत् ॥
 पीत्वा क्षीरं सितायुक्तं रम्यां रामारमेष्टं ॥ सतां वलं शतामूलमनुपानं निरंतरम् ॥ पंचगु
 जासितासाधं रसोयं मदनोदयः ॥ कोकिलाक्षस्य बीजं च मुशली शर्करा समा ॥ गवाक्षीरेण
 तत्पेयं पलाईमनुपानकं ॥ मदनोदयरसः ॥ ॥ वानरी कोकिलाक्षस्य बीजं माषाक्षिलाः
 समाः ॥ मूलं गोशुखासाभ्यां श्लक्ष्णाचूर्णं प्रदापयेत् ॥ चूर्णं तुल्यं मृतं चाभ्रं सर्वतुलासिताभ
 वेत् ॥ कर्षतुल्यं गवाक्षीरेः पेयं कामांगनायकं ॥ तैलेन पक्कं वटकं भक्ष्ये द्रोजनपर्वतः ॥ भो
 जनोते पिवेत् क्षीरं वालाकामयते शतं ॥ इति कामांगनायकरसः ॥ ॥ अश्वगंधावद्भिर्मूलं
 शात्मली च शतावरी ॥ विदारि मुशली कंदं कोकिलाक्षस्य बीजं ॥ वानरी बीजं तुल्यं शंख
 क्षराचूर्णं तु कारयेत् ॥ चूर्णं तुल्यं मृतं चाभ्रं सर्वातुल्यासिताभवेत् ॥ गवाक्षीरेः पिवेत् कर्षका
 मयेत् कामिनी शतं ॥ अश्वकर्कटमांसं च भक्षयेच्च पिवेत् पयः ॥ योगकामा मृतं व्यातं वलवी
 र्यायुर्वट्टकं ॥ धात्रीफलस्य चूर्णं तु भावयेत्तत्फलद्रुवैः ॥ एकविंशतिवारं च शोष्यं घेष्यं पुनः
 पुनः ॥ चूर्णं पादं मृतं लोहं मध्वाज्यशर्करा त्वितं ॥ पलैकं भक्षयेन्नित्यं सिताक्षीरेः पिवेदनु ॥

नित्यं

कार.

३०

कामयेत्त्रीशतैर्धात्रीलोहप्रभावतः॥ इति धात्रीलोहः॥ ॥ वानरीबीजचूर्णं तु दुग्धाज्यं माषचूर्णितं
॥ नारीकेलोदके भाज्यं यासाते पेययेत्समं॥ पिष्टं च विषादं शूलं मृतसंभ्रं नियोजयेत्॥ तदंते गुटिका
कार्या मध्वाज्याभ्यां नु भक्षयेत्॥ पीत्वा क्षीरं सितायुक्तं रस्यं रासं रमेष्टतं॥ सतां बलं शताम्
लमनुयानं निरंतरं॥ दुर्गानां भिभवं बीजं मधुना सह प्रेषयेत्॥ तेन नाभिप्रलेपेन वडं घराढो वि
मुच्यते॥ अंतरीक्षेण संग्राह्यं यत्नाद्वा गुटिका मलं॥ तेन लिंगप्रलेपेन रमेष्टा माशतत्रयं॥ स
म्यगमारितं मधुकंकडुफलं कुष्टाश्वगंधा मृता मेथी मोचरसो विदारि मुशली गोक्षूरकं
क्षूरकं॥ रंभाकंदशतावरीत्यजमुदामाषास्ति लाधान्यकं यष्टी नागवलाकचूरं सदने जाती
फलं सेंधवं॥ भार्गी कर्कटशृंगीकात्रिकटुकं जीरकं चित्रकं वातुर्जातपुनर्नवा गजकरा
द्राक्षा निशावासकं॥ बीजं कर्कटिशालसलीफलं कंचूर्णं समं कारयेच्चूर्णं साविजया सिता
द्विगुणितं मध्वाज्ययोः पिशितं॥ कर्षाक्षौ गुलिकां विलिख्य मधुवासे व्यासिता सर्वदा पेयं क्षी
रसितानुवीर्यकरं संभोष्यं कामिनां॥ रासावश्यकरं परं स्वसुरबदं प्रोक्तं गन्धाद्रावकं क्षी
रगुष्टिकं क्षयेक्षयकरं हंता शुसर्वा मयं॥ कासश्वासमहातिसारशसनं संशान्तिसेदी

चे५

रामः
३०

पनं अशः संग्रहणी प्रमेह निवय श्लेष्मातिरक्त प्रगातः ॥ नित्यानेंदकरं विशेष कविता वाचां विलासो न
रंधने सर्व गुणो ह्यति स्थिर दशाध्यानावसाने धलं ॥ अभ्यासेन निहंति मृत्यु पालितं कामे श्वरो वत्सरा
सर्वेषां हि मकार को निगदितः श्री नित्यनाथेन सः ॥ वचनां मदोदयोदय करः प्रोलांगना संगमे
सिद्धये स मद्य प्रत्यय को रराज्ञा सदा सेव्यते ॥ कामे श्वरः ॥ ॥ यत्किं विमधुरं सिग्धं जीवनं वं ह
रां लघु ॥ हर्षां मनसश्चैव तत्सर्वं वक्ष्य मुच्यते ॥ तरो वीर्य करान् योगा न्मम्य कश्चुद्धोतिरामयः ॥ आ
सप्ततिः प्रकुर्वीत वर्षादूर्ध्वघोड शान्तः ॥ न ते वै घोड शार्द्धात्सप्तत्या परतो न रे ॥ आयुः कामे न
रः स्त्रीभिः संयोगं कर्तुं मर्हति ॥ कन्या स्यादग्रवयसो वाजी करण सेविनः ॥ सर्वेष्टु नृप हर हो व्यवा
योन निवारितः ॥ आयुष्मन्तो मंदय ज्वाव पुर्व रवला न्विताः ॥ स्थिरो पवित मांसाश्च भवंति स्त्रीषु सं
युताः ॥ त्रिभिस्त्रिभि रहोभिर्वै सेवेत प्रमदो नरः ॥ सर्वेष्टु नृपु ग्रीष्मे शुष्य धात्य क्षाब्ध मे दुधः ॥ यो मां
सं सेव्य वृष्यान्सद्यत मथययः शीतलं वां वृषीत्वा गच्छेन्नारी सुरूपं स्मर रसतरलां कामुकः का
मलीलः ॥ स्थाने हृष्टे प्रहृष्टे प्यपगम सुरतः संधये नित्य को तांत संगद प्यशक्तांत दपि च न रोधा
तुर्वेधम्य मेति ॥ ग्लानि क्षणो नु दोर्वल्यं धालिं द्रिय बल क्षयः ॥ क्षय वक्षु पदं राघारोगाश्चाती वदुर्ज

याः ॥ अकालमरणां वैव भजते त्रियमन्यथा ॥ शोषकासज्वरांशी सिञ्चासकाशपीति पारुता ॥ अति
 व्यायाज्जायंते रोगाश्च क्षयकादयः ॥ असेवनान्नेदमे होयंथिरये श्वमार्दवं ॥ त्यजेत्प्रीत्यादाश्रुविंता
 लोकाध्यक्षं वसेयुतं ॥ जरया वित्तया युक्ता व्याधिभिः कर्मकर्षणात् ॥ क्षयंगच्छं त्यनशानात्स्त्रीणां वै
 वाभिसेवनात् ॥ क्षयाद्भयाद्दुर्दुत्वाद्धोकास्त्रीदोषदर्शनात् ॥ नारीणां सवशंगत्वादभिघातादसे
 वनात् ॥ रूपयौवनवत्सोवालेक्षतौकी विभूषिता ॥ यावश्याशि क्षितायावसास्त्रीवद्वतमासता
 ॥ स्त्रीषु क्षयं गगयतां वृद्धानां वरितं समं ॥ क्षीणानामल्पश्रुकाणां स्त्रीषु क्षीणानामुपानराः ॥ विलासि
 नामर्थवतां रूपयौवनशालिनां ॥ बहुपत्नीनां नृणां वयोगावाजिकराहिताः ॥ ॥ इति श्रीनाथवि
 रचिते कामरत्ने वीजवर्द्धनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ॥ अथ गाढीकरणां ॥ प्रोढांगनायानवसूतिका
 याः क्षयं वरांगं न सुखाय यत्नां ॥ तस्मान्नरैर्भेषजतत्तकार्या गाढीक्रियामन्मथमंदिरस्य ॥ निशा
 द्ययंपंकजकेशरंचनिःक्षिप्य देवदुमनुल्यभागं ॥ अनेन लिप्तं मदनात् पत्रं प्रयातिसंकोचमलं युव
 त्याः ॥ सधातकी पुष्पफलत्रिकेराजं बुत्वचासारससंयुतेन ॥ लिप्त्वा वरांगं मधुकेन तुल्यं वृद्धापि
 कन्येव भवेत्पुंरंध्री ॥ पिकाक्षवीजेन मनोजगे हं विलिप्य योषानियतं वरंती ॥ रुठनगाढं लभते तदे

गंधहो नरेरेष हठेन योगः ॥ सनालप संप्रयसा सुपिष्टु हठसमांगी वटिका विधेया ॥ यस्यावरंगे विहि
ताक्षरानकन्ये वसेत्याहसमलदेवः ॥ इंदुवाकु वीजं सहस्रवरेण विष्टु वरंगं परिलिप्यतेन ॥ नवप्रस्तुतापि
हठेन नारीकन्या भवेत्संयमतो न चित्रं ॥ इंदीवर व्याधिव बोधरागनांतुरंगमाराशनयामिनीनां ॥ लेपेन ना
र्याः स्मरसंस्थरंध्रं संकोचयत्याश्रु हठेन योगः ॥ याशक्रगापं स्वयमेव विष्टु विलिपति त्रीस्ववरंगं दे
शं ॥ आहत्य तस्याः कठिनं च गाढं भवेन्नवाकांति विधारयंती ॥ मदनकद्वयनसारेः क्षौद्रतुल्ये वरंगं शिथि
लमपि च यस्याः पूरितं भूय एव ॥ भवति कठिनमुच्चैः कर्कशं कामिनीनामिति निगदति देवो नरेन्दुः ॥ अश्वदु
ग्धैर्लिपेद्योनिं गाढीकरणा मुत्तमं ॥ इति गाढीकरणं ॥ ॥ अथ स्त्रीद्रावणं ॥ यद्यप्यष्टगुणाधिको निग
दितः कामो गतानां सदा ॥ नोयाति द्रवतां तथापि रुटि ति व्यायामिता संगमे ॥ तस्माद्द्वजसं प्रयोगवि
धिना संक्षपतो द्रावणं किंचित्पुष्पव्यामिनी रजदृशां प्रत्यापितं कामिनोः ॥ सिंदूरविचाफलमाक्षिक
नितुल्यानियस्यामदनात्तपत्रे ॥ निक्षिप्यते सापुरुषप्रसंगात्प्रागेव रजश्च्युतिमाप्नोति ॥ व्योषं रजः
क्षौद्रसमन्वितोति ॥ व्योषं रजः क्षौद्रसमन्वितं वाक्षिप्तं यदि स्यात्स्मरयंत्रगं हे ॥ द्रुता भवेत्सा हठमे
व नारी हठः सदायं किल योगराजः ॥ अपक्वविचाफलप्रोषमली गुडतथा माक्षिकतुल्यभागं ॥ अ
नैर्भित्ति लिप्यपुमान्स्वलिंगे वीजं हरत्याश्रु नितं विनीवा ॥ सटंकनक्षौद्रमहेश -- कर्पूरतुल्ये रूपा

लिप्यलिङ्गं ॥ दोतेन रोयः सुविलासिनी नारीतः प्रवाहं कुरुते हठेन ॥ गोष्ठवार्त्तस्य पामार्ग रसेलि
 गं प्रलेपयेत् ॥ तक्षणाद्भवते नारीपद्मपत्रे यथापयः ॥ पिप्पली चंदनं चैव बृहती पक्वति तिडी ॥ स
 तैलिंगप्रलेपेन दुर्वेनारी न संशयः ॥ अयस्त्रिपत्रद्रवसंयुतेन मध्वाज्यसंमिश्रितं टंकरोन ॥ लिप्त्वा
 ध्वजं योरमते गतानां सशुक्रमाकर्षति क्षिप्रमेव ॥ सलोध्रधनूरकपिथलीनां क्षुक्रौषणाक्षौद्र
 विविमिश्रितानां ॥ लेपेन लिङ्गस्य करोति रेतश्च्युतिं विपक्षं प्रमदाजनस्य ॥ तुरंगसलिलमध्ये
 भावितं क्षौद्रमांसं मरिवमधुकतुल्यं पिप्पलीपेषयित्वा ॥ परिरमति नरोयः स्वीयलिङ्गं वि
 लिप्यप्रभवति वनितानां कामकञ्चोलमालः ॥ विंवपुष्पं सकर्पूरं मुराडीपुष्पं च पेषयेत् ॥ लिं
 गलेपकरं गमादुवंति रतिसंगमे ॥ बृहतीफलमृलानि पिप्पलीमरिचानि च ॥ मधुरोवनयासा
 र्द्धं लिङ्गलेपे दुवंति ताः ॥ क्षौद्रगंधकलेपेन शिलायुक्तेन तत्फलं ॥ उपहारपशोरक्तं गृहीया
 दंतरिक्षतः ॥ तदुष्कं चूर्णितं स्थाप्य पुष्पेरक्ताश्वमारके ॥ तत्पुष्पंधारयेद्दृष्ट्वेतर्जन्यां गुष्ठ
 यागतः ॥ आवर्त्य संमुखे स्त्रीणां दृष्ट्वा मात्रे दुवंति ताः ॥ जंवीरफलमध्ये तु सततं श्विककंठकं ॥
 क्षिप्त्वा वध्वास्त्रिये दद्यात्क्षणा मात्रे दुवत्यलं ॥ आहरेद्दामजं घातुं तिदिमस्य तु दक्षिणां ॥ तन्म

ध्वेनिक्षिपेद्वक्त्रे भर्ज ओंकारलेखितं ॥ रक्ताश्वमारुपयेत्तस्य मुखं तस्य निरोधयेत् ॥ करोति परिस्थितं तच्च
दृष्ट्वा स्त्री दुवति श्रवं ॥ जलेन ताण्डुलीकंदं पिष्ट्वा हस्ते प्रलेपयेत् ॥ हस्तेन स्त्री कोरे स्य हृदयं तस्य मोक्षं यथा
॥ सर्वेषां द्रावयोगानां मंत्रं राजं शिवोदितं ॥ अहो नारायणं जप्त्वा तत्र योगस्य सिद्धये ॥ ॐ नमो भगवते
सुदय उदय नरे श्वराय द्रावय स्त्रीणां मंदपातय स्वाहा ॐ ४४ ॥ इति द्रावणं ॥ ॥ अथ लिंगस्थलीकर
णं ॥ सकुष्ठमातंगवलावलानां वचाश्वगंधागजपिप्पलीनां ॥ तुरंगं शगोर्नवनीतयोगालोपेन लिंगं सु
शलत्वं मेति ॥ दिने दिने यदा स्वेवं सुधीः कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ तदा स्थलं भवेत्लिंगं निश्चितं नात्र संशयः ॥ स
लोधुकाशमीरतुरंगगंधा मातंगगंधा परिघावनेन ॥ तैलेन बद्धिं खलु याति लिंगं वरांगनालोकम
नाहरंततः ॥ भस्मातकास्थियवश्चकमथाङ्गपत्रसंतर्विभाव्य सहस्रं धवेन ॥ एतद्विरूढं ब्रह्मी फ
लतोयपिष्टमालेपनं मरिचविद्धिमलीकृतांगे ॥ स्थलं महत्तुल्यतुरंगमाशुशेफं करोत्यभिमतं न हि
संशयोस्ति ॥ मृतकं मरिचं कुष्ठं नागरं कंठकारिका ॥ अश्वगंधातिलं क्षौद्रं सेंधवश्चेतसर्षपीः ॥ अथा
मार्गीयवा माषा पिप्पली पप्रये जले ॥ लेपो यं कुरुते बद्धिं लिंगस्य दृढतां कुर्वं ॥ मासमाजं सदा लि
प्त्वा मर्दयेच्च दिवा निशं ॥ वराहवश्यालिंगं मर्दयेन्मधुना युतं ॥ स्थलं दृढं च दीर्घं वमासा लिंगः
च गंगा वचा कुष्ठं ब्रह्मी वराहावरी ॥ तिलतैलेन संपक्वं तले पात्स्थललिंगकृतं ॥ ८८ ॥

महा॥ दुर्जं वृक्षकरते लंकं॥ मधुना सह लेपेन लिङ्गं स्यान्मुशली पमं॥ साहिषं नवनीतं वमुशली र
 गामिश्रितं॥ धान्पराशि स्थिते भारे स प्राहा च समुद्धरेत्॥ तेन प्रलेपयेत्लिङ्गं मासेका दृढते कुवं॥
 मुशली स तिला मध्या लिङ्गं दृढि करी मता॥ वसनोत्पल मिश्रैव कृद्घ्नो न्नत्र फलं जलेः॥ पिष्ट्वा लिङ्गं प्र
 लेपेन स्थलं भवति निश्चितं॥ तद्वच्च मुशली सा ज्यं लेपा लिङ्गं स्यादार्घ्यं कृतं॥ मांसी वा ज्यं फलं कुष्ठं मधु
 गंधाश्राता वरी॥ तेन प्रलेपयेत्लिङ्गं दीर्घं स्थो ल्पकरं परं॥ रोहित मत्स्य पित्रे वज्र लोका लांगली तथा॥
 अनेन मर्दयेत्लिङ्गं वृद्धं ते मुशली पमं॥ सूत को स्य श्व गंधा वरजनी गज पिप्पली॥ सितायुक्तं जलेः पिष्ट्वा
 मासेकं लेपयेत्सदा॥ अद्भुतं वृद्धं ये लिङ्गं यो निकरा सना निव॥ यो मर्कटी मूल मती हयारि पत्रं नवनीतं
 मध्ये ववावला वागवला लेपे श्व॥ लेपेन लिङ्गं सह से वपुं सां लो होय मं स्यादिति दृष्टं मेतत्॥ कृद्घ्ना परा
 जिता मूलं ग्रास्यं खदिर की लंकैः॥ कृद्घ्न सत्रैः कटिं वध्वा दुर्द्ध लिङ्गं करोति च॥ देव दाली र संधा नी
 दीरघा नां स्थिरा च जः॥ इत्येवं सर्व योगा नां मंत्र राजं शिवो दितं॥ अनेन मंत्रितं कृत्वा मासेकं लेपयेत्ततः॥ उ
 न मो भगवते उडुमारे श्वराय सरस रघु सर प्रसर कु रूखा हा ६६ः॥ दृढीकरां च विना मंत्रेण कार्यं॥ इति
 लिङ्ग स्थलीकरां दृढीकरां॥ ॥ प्रथमं नव वृद्धं उत्था नं व॥ मातंग कृद्घ्ना भयवा जिगंधा ववायु
 ता प्रयुं पितां वु मिश्रा॥ हयारि पत्री नवनीत योगात् कुर्षति पीनं कुचं कुंभ युग्मं॥ तिलं ववादा डिम कल्ल

सिद्धं सिद्धार्थं जले पनयानि तां त ॥ नारी कुचौ चारुतौ वपी नौ कुर्यादसौ योगवरः प्रसिद्धः ॥ श्रीपारिजा
या रसकल्कसिद्धं तिलोद्भवं तैलमिदं प्रदिष्टं ॥ तुल्येन वक्षोजयुगे प्रदेयं प्रयाति तद्विं पतिता पिना
र्याः ॥ प्रथमकुसुमकालेन स्य योगेन वपी तं स नित्यमस्य वा स्यात्त राउलां भोयुवत्याः ॥ कुचयुगलपी
नं कापि नोयाति पातं कथित इति पुरैव चक्रदत्तेन योगः ॥ शालिर्गुलोदकनशं वामदक्षिण
नासापुटाभ्यां कर्षं सुग्रीचूर्णोदशपलं तोये श्वतुर्गुणैः पवेत् ॥ अर्द्धशेषं हरेत् काथाद्वंति
तैलकं ॥ तैलशेषं पचेत्तेन न स्य पातं च कारयेत् ॥ पतितं यौवनं स्त्रीरागां मासादुत्तिष्ठते स्वयं ॥
श्यामानि शावला लाजालवर्णा काथयेत्समं ॥ तोये चतुर्गुणपात्रं पादशेषं समाहरेत् ॥ ति
लतैलं काथ्य पादं तैलाद्धं माहिषं घृतं ॥ तिरुशेषं पचेत्तैलं न स्य न मासमात्रकैः ॥ वोला
स्त्री वृद्धनारी रागां यौवनं कुरुते कुवं ॥ एरराउतैलं तथोन्नविल्वस्पर्शं हीत्वा ॥ संमर्दयेद्दृग्दृग् हस्तकेन त
दास्तनं स्यात्पतितं न चेव ॥ इति स्तनवृद्धनोत्थानं च ॥ ॥ अथ योनि संस्कारः ॥ प्रक्षालयेत्त्रिवक्त्राय तो
ये निशाज्य कृत्वा गुग्गुगुलानां ॥ धूपेन योनिं निशि चपयित्वा नारी प्रमोदं विदधाति भर्तुः ॥ प्रक्षालयेत्त्रिव
स्य जलेन भूयस्तस्यैव कल्केन विलेपयेच्च ॥ तपजे ध्रुवत्याश्चिरकाल भूतं गंधं वरांग स्य न संशयो च ॥ इति योनि
संस्कारः ॥ ॥ अथ लोम शातनं ॥ पलाशभस्मान्वित तालचूर्णं वस्तां बुमि श्रेष्ठं लिप्य भूयः ॥ कंदर्प
गुलो ॥ तानां रोमाणि रोहंति कदापि नैव ॥ एकः प्रदेयो हरितालभागः पंच प्रदेया जलजस्य भागाः

नखपंखपोक्ताश्च भागाः कदलीजलाद्यैः समिद्धपात्रेषु समरुमिच्छं कृत्वा समाग्रा
 त्वा गोमाणिसर्वाणि विलासिनीनां पुनर्नरो हंति कदाचिदेव ॥ रंभाजले सप्तदिनं विभाचं भस्मानि
 त्वा मिश्रितानि पश्चात् ॥ अनेन युक्तानि विलेपनेन रोमाणि निर्मलयति क्षणेन ॥ तालकेशं खचुरां तु
 मंतिष्ठामस्म किंशुकं ॥ समभागप्रलेपेन रोमखण्डनमुत्तमं ॥ तालकेशं ध्वजं वपिष्टायं च्छा रनालेकैः
 ॥ तेन लिप्ता केशावर्मे स्थिते गहंति तत्क्षणात् ॥ पूगवृक्षस्य पत्रोत्पद्येः पिष्टाय गंधकं ॥ तेन लिप्त्वा
 स्थिते घर्मे रोमखण्डनमुत्तमं ॥ नृणां खण्डनकेशानां दुष्टं दूर्याश्च तैलतः ॥ न निर्योति पुनर्लेपा
 श्रिसप्ताहकृतसति ॥ कुसुमं तैलं तालिप्त्वा सप्ताहं तथा गुणां सद्योजातस्य महिषी वत्सस्य मलमा
 हरत् ॥ तन्निष्ठावेष्टयेद्वात्रो केशान् वातारिपत्रतः ॥ प्रातस्तस्यादिकैः क्षाल्य पतंत्या मूलगो स्थिताः
 ॥ पिपीलीकां नां कृष्णा नां स्थूलानां च तनुं हरेत् ॥ छाया शुष्कं च तच्चूर्णं पंचाहं लेपयेत्सदा ॥ पूर्ववत्
 खण्डकेशानां न प्ररोहो भवेत् क्वचित् ॥ शंखे तालं यवगुंजां कोजिकैः पेययेत्सदा ॥ लेपान्नं श्यंति रोमा
 णि पक्वपत्रमिव दुष्मात् ॥ लेपनादंति केशाश्च कटुते लैर्मनः शिला ॥ इतिलो मशातनं ॥ ॥ इति
 श्रीनाथविरचिते कामरत्ने गाढीकरणदिनो मशातनांतं सप्तमापदेशः ॥ ॥ अथ षष्ठीकरणं
 तत्पशा म्यं ॥ नरो मन्त्रयते यत्र कृष्णं तु तत्र वृश्चिकं ॥ निखन्ना ज्ञायते खण्ड उद्धृते च पुनः सु

खी॥ अजा मन्त्रेण संभाव्यं निशिष द्विंदु चरुं कं॥ खानपानप्रयोगेन खण्डत्वं जायते नृणां॥ तिलगोशुरयो
अर्णो ह्यर्णो दुग्धेन पावितं॥ शीतले मधुना युक्तं पिबेत् खण्डत्वं शान्तिं॥ जलोकादग्धं चरुं तु न वनी
तेन भक्षितं॥ यावज्जीवं न संदेहः खण्डत्वं प्राप्नुयान्नरः॥ धनूरचरुं भक्ष्येण पुनः संपद्यते सुखं॥
यागो विषाणां पतितं विष्टं पालिपेद्रुतो यस्य मनो भवास्त्रं॥ एकांतिकं तत्र कुरुते न्यपत्यां नोत्तिष्ठते
तामपहाय यत्नी॥ आत्मुन्नतं चापरगो विषाणां घृष्टा पुनः तेन विलिप्य लिङ्गं॥ प्रयाति भयः प्रकृतिं तदंगं
दृष्टो नैरेव सदा प्रयोगः॥ निशा विचरुं घनसारं चरुं समीकृतं रं भयं विचरुं॥ मुक्ते निपीतं कुरुते नि
तां नरस्य खण्डत्वं मिति प्रसिद्धं॥ तिलं सुदण्डं विष्टं पत्यं चरुं प्रसाधितं रं भयं यः प्रसिद्धं॥ एसावरं
शर्करया न्वितं च पीत्वा हरे खण्डत्वं कताम वश्यं॥ इति प्रणीतं करुणं मोक्षनं च॥ ॥ अथ भगवंधनं मोक्षनं च
॥ ॥ पूर्वोत्थं लंगली मलं वामपादस्थं पांशुकं॥ एकत्र धारयेद्दीमान् हवे च शुक्तिं संपुटे॥ लेपयेद्
नं च स्थानेः प्रक्षाल्य मुच्यते॥ शमशानं चेलमादाय वामपादस्थं पांशुकं॥ संध्यायां बंधयेत्तेन पादली
यं चनी॥ ३॥ अमुकी भगवंधामि विस्फुरंतं प्रशोणितं॥ मया कृतं भगवंधं नास्ति लोकश्चिकित्सकः
शोवायेवात्मे भगवंधकाः॥ सर्वं च विमुखायां ति वर्जयेत्कामुके सदा॥ ॐ विटि विटि विटि
इयं स्यायं मन्त्रः॥ ॥ ववेलाचदनक्षीरे प्रक्षाल्य मर्दयेद्द्रुगं॥ यंत्रं मन्त्रादितं वेला

॥ तत्तत्स्यैव भवेत्तेन सिद्धमंत्रः स उच्यते ॥ स प्राप्तिमंत्रितं तोयं स्वच्छं पूतं पिवेत्ततः ॥
 के ता दोषः शत्रुगेहे भविष्यति ॥ ॐ वज्रं सुहृद्वज्रं किराती वज्रो वज्रादशद्वारं वज्रपाणि
 यमाशौगे पिडा किनीडा मिनी न चरे ॥ सर्वमंत्रजया शत्रुभयोडा किनी वारो स जानु वा यो रा निका नि
 सा मन ते वृत्ता की विती यने करे विशां अडा किनी मिलि करि वरे यो मोरि करे सो वा हुडि ति श्वे मस्तक प
 डे ॐ नमो सिद्ध गुरु पादुका श्री महादेव की आशा ॥ एला फल वा सव गो प चरु रोगु श्वे क्षिपे घोषि दु
 पस्थ मार्ग ॥ तस्यैव लिंगस्य वर प्रवेशः स्यात्तत्र नात्यस्य वर प्रवेशः ॥ गुह्ये न दध्ना मधितं विधाय
 प्रक्षालयेत्तेन तदंगमुच्चैः ॥ भवेद्दृष्टं प्रकृतं युवत्या इत्याह कर्त्ता हर मे खलायाः ॥ आकाशं देशे
 पतितं गृहीत्वा मोघान् खानूदं तमलं गृहीत्वा ॥ लिप्त्वा ध्वजं तेन रमे नु या सा न स्या विलासः पुरुषांत
 रेण ॥ निर्वाण लोहस्य जलेन भूयः ॥ प्रक्षालनं कामगृहस्य कुर्यात् ॥ पुनः समासादयति प्रह
 ष्टं नारी तदंगं पुनरेव भूयः ॥ मुहुर्मुहुर्वा मथितेन नारी प्रक्षालयेत्सप्त दिना नियत्नात् ॥ तस्या
 स्तदंगं पुनरेव भूयात्पूर्वानु रूपेण हि संशयात्ति ॥ इति भगवंधनं मोचनं च ॥ ॥ अथ नष्टपुष्पा
 याः स्त्रियः पुष्पकरां ॥ ज्योतिष्मती कोमलपत्रमग्नौ दृष्टं जवायाः कुसुमं च पिष्टं ॥ गृहं बुना
 पीतमिदं युवत्याः करोति पुष्पं स्मरं दिरस्य ॥ दुर्वादलं तंदुल तुल्यभागं निष्पिष्य पिष्टं परिपास्वि

रामः
 ३५

तत्र ॥ तद्द्रव्यं यित्वा वनिता प्रसाद्य पुष्पं पुनर्विन्दति पूर्व रूपं ॥ लागली कंदर्पं वा मलं चाप्यपमार्ग
जे ॥ इन्द्रवारुणिकामलं योनिस्थं पुष्पं रोधनुर्पा रावतपुत्रीष्वं मधुनां संपिबेत्ततः ॥ रजस्वला भवे
न्नारी मलं देवेन भाषितं ॥ तिलमलकघ्रायंतु बुद्धदण्डाणीयमलकं ॥ यष्टी त्रिकटुकं चूर्णं काथ
युक्तं तु घ्राययेत् ॥ पुष्पं रोधे रक्तगुल्मे स्त्रीणां सद्यः प्रदास्यते ॥ तिलकाथैर्गुणं व्युत्तिलभागयुतं
पिबेत् ॥ काथं रक्तमर्बुगुल्मेन हृत्पुष्पे च यो योजयेत् ॥ गोरोचनया भर्जे यत्पना मा भिलिख्य करवीरत
रुतले स्थाप्यते अपुष्पा पुष्पवती भवति ॥ इति नष्टपुष्पायाः पुष्पकरणां ॥ अथ गर्भस्त्रावरां ॥ तत्र
भिनवगर्भस्त्रावरां ॥ कारा मेरु राउ पत्रस्थयो नावष्टा गुलैः क्षिपेत् ॥ चतुर्मास भवो गर्भः स्रव
ते तत्क्षणात्तदपि ॥ देवालयेतु ये तु यश्चूर्णं कर्षे कंतो यपेक्षितं ॥ पिबेद्गर्भवती नारी गर्भं अव
ति तत्क्षणात् ॥ निर्गुरा इव संपिष्टं चित्रमलं मधुप्लुतं ॥ कर्षे भुक्त्वा पतत्या शुभं भौरागु
लोद्भवः ॥ इति गर्भस्त्रावरां ॥ ॥ अथातिरक्तनिवारणं ॥ ॥ धात्री च पथ्या च रसं जनने च कृत्वा
विचूर्णं सज्जलं निपीतं ॥ अत्यंतरक्तोत्पितमुग्रवेगं निवारयेत्सेतुमिवांबुपरं ॥ सेतुत्वचामिश्रि
तत रातुलेन विधाय पिष्टं विनियोजनीयां कंदर्पमेहे मगलोचनायारक्तं निहत्या शुद्धं नये

कार
३६

गः॥ मूलं तु शरपुंखायाः पेषयेत्तरुलोदकेः॥ घासयेत्कषमात्रं तु अतिरक्तप्रशोतये॥ कुशस्य मूलं
कदलीफलं वा वलासिकां वा वदरीफलं वा॥ गुडविकातगुलवारिपीतास्त्रीणामथैवं रुधिरं जयेच्च॥
करणकस्य मूलानि मधुकं प्वनचंदनं॥ युक्तापि ह्यनक्षमाश्चान्नाययेत्तरुलोदकेना॥ सकृत्पीत्वा मां
सयुष्मं प्रदरात्परिमुच्यते॥ गाघते मृष्टमांसं तु यषणमहभोजयेत्॥ चंदनं क्षीरसंयुक्तं सघृतं
पाययेद्दुधः॥ शकरामधुसंयुक्तं मसृष्टोषविनाशनं॥ अन्नरक्तचंदनं॥ दावीरसं जनकधाव
किरातविल्वमलातकैरवक्ततामधुना कषायः॥ पीतो जयत्यतिबलं प्रदरं प्रसृतं पीतासितारुण
विलोहितनीलकृच्छं॥ अशोकस्य त्वचासिद्धं क्षीरं रक्तहरं पिबेत्॥ पटोलिकायाः पत्रं वमाष्व
गोनसंयुतं॥ रंभादलैर्वष्टयित्वा दाहयेच्च प्रयत्नतः॥ तच्च भक्षणमात्रेण रक्तं विप्रलतं हरेत्॥ तस्य बल्कलचूर्णं तु घृष्टं तरुल
चूर्णकं॥ भक्षणमात्रेण हृदयं स्त्रीणां नाशयति क्षणान्तरा॥ शलावर्षास्तु मूलस्य निजद्रुवसमाहरेत्॥
चत्वारिंशत्पलान्येव वस्त्रं घृतं प्रयत्नतः॥ द्रवैस्तुल्यं गवोक्षीरं क्षीरस्य द्विगुणं घृतं॥ जीवितिकेने मंदा
रा अतसीक्षीरकाकुली॥ मुकुषणीमाषणी महामेधाशतोवरी॥ द्राक्षापहृषकोयहिजीरकं प्रतिकारि
कं॥ लेहं कर्षशमेदाशुदुःसाध्यमतिरक्तकं॥ अतुभक्षयं च मंदायि हृद्रोगं ग्रहणीहरं॥ कामलां
वातरोगं च अश्मरीचक्षिणग्रहं॥ इतिरक्तनिवारणं॥ अथ वंध्यानां गर्भधारणं॥ जन्मबंध्या

गुरु
३६

रक्षार्थमेतन्नियमंप्रदिष्टम् ॥ इति स्त्रीराणामुपधारक्षा ॥ ॥ अथ दुर्भगा करणम् ॥ ज्येष्ठानक्षत्रे निम्बवंदा
कं यस्या अङ्ग्रे दीयते सा दुर्भगा स्यात् ॥ ॥ अथ कलह करणम् ॥ विशाखानक्षत्रे निम्बवृक्षस्योत्तरमूलं विवस्त्रो
विमुखी भूयो त्याग्य विमुखेन यस्यालये प्रक्षिपेत् तस्य गृहे नित्यं कलहो भवेत् ॥ दूरीकृते भद्रं भवति ॥ शाखोटवी
जं वदरीवी जं दयमेकीकृत्य यस्या गृहे स्थापयेत् तत्र नित्यं कलहो भवेत् ॥ शाखोटस्य वीजं पत्रं वैकीकृत्य स्थाप
येत् तथा भवति ॥ इति कलह करणम् ॥ ॥ इति श्री कामरत्ने षण्ठीकरणे उपदेशो नामाऽष्टमोऽध्यायः ॥ ॥
अथ सर्वारिष्टनाशार्थं रक्षाविधिं लिख्यते ॥ ईश्वरेण पुरा देव्यै कथितं तदिहोच्यते ॥ आदिद्विरवसानं च अक्ष
रे स्वरसंयुते ॥ इकोरेण वसं प्रज्य अधोरेफ ह्रया न्वितम् ॥ ॐ कारं शिरसं कृत्वा जप्यं सिद्धिं मिच्छता ॥ मंत्रो
यम् ॥ ॐ श्रीं ह्रीं ॥ अये यम नमो ह्येतादृजपमात्रतः ॥ अशेषारिष्टनाशः स्यादित्यारुपुरसूदनः ॥ कप
रं च परं वैवतपरं हपरं तथा ॥ यपरं सपरं चैव मंत्रो ये सिद्धिं शयकः ॥ ॐ खं छं छं त्रं प्रं रं हं ॥ अहं यामम
माहात्म्यं प्रजपेत्तिसदा मले ॥ हस्तेन रक्तपुष्पेण ग्रथितं मालिकालये ॥ यावज्जीवं शुभं तस्य अर्थलाभं
दिने दिने ॥ न गृहेऽरिष्टता च स्याद्विहित्वा स्थापिते सति ॥ ॐ ह्रीं श्रीं हूं फट् स्वाहा ॥ यक्षारणामेत्यवर्णा
नां कृत्वा पंचविधानि वै ॥ अधोरेफ समायुक्तं ॐ कारं शिरसं तथा ॥ इकोरेण वसं प्रज्य अये फट् इकोरेण च ॥

मंत्रो धं मम रूपे वज्रपथानंतथैव व॥ ममेव हृदयं तस्य सदा तदुत्तमानसः मंत्रः ॥ ॐ ॥ ५ ॥ सदा स्यात्तु
 हे स मम हृदयं स्यात्तु ॥ त्रैलोक्ये तत्समो नास्ति नित्यं फलमवाप्नुयात् ॥ नित्यं संपूज्यते राजापत्यापुत्रे
 शाखां धवेः ॥ शान्तिभिः सज्जने शिष्यभिश्च विशेषतः ॥ अन्यजन्मसुखी प्राणी शृणु देवि यथा फलम् ॥ अ
 त्यदयं समागच्छ मधोरेफसमन्वितम् ॥ ॐ कारं संयुतं कृत्वा ॐ कारं शिरसं तथा ॥ मंत्रो यम् ॥ ॐ ॐ ॐ ॥ अने
 नेव तु मंत्रेण ये जपन्ति महाजनाः ॥ ते सर्वे शान्तिमाप्नोति सततं तस्य जायनात् ॥ श्वेतार्कमूलं पुष्पांके स
 मुद्धृत्य विधारयेत् ॥ बाहुभ्यां धारणात्तस्य स्वरिष्टानि न संशयः ॥ तद्दर्शनेन नश्येति डाकिनी प्रेतदानवाः
 ॥ तद्रूपेण पलाययेत् डाकिनी प्रेतदानवाः ॥ पूर्वभाद्रपदे च द्वादशे वैशाखे तु शिरीषजम् ॥ संग्रह्य शिरसि क्षिपेत्
 भये भवेति ध्रुवम् ॥ विष्णुक्रांता भवं मूलं हस्तस्यैवौ रभीति जित् ॥ नरसिंहस्य मंत्रेण सप्तद्वारिणी रेत ॥
 डाकिनी सर्वभूतानि तमः सूर्यो दये यथा ॥ नरसिंहं मंत्रो यथा धालग्रहाधिकारे उक्तः ॥ भूतप्रेतपिशाचादि
 भये स्मृत्वाऽभयो नरः ॥ भैरवी तु महापूर्वा भवे देवन संशयः ॥ शिरोचना कुंकुमाभ्यां भूर्जे संनिख्य धारयेत्
 ॥ नरसिंहं मंत्रः ॥ ॐ ॐ नरसिंह उग्ररूपं ज्वलन् स्वाहा ॥ नरसिंहस्य मंत्रो यथा तालारव्यवक्षिते ॥ ॐ ॐ नमो
 भगवते नरसिंहाय ज्वालामालिने दीप्तिप्रसूर्यकोटि सहस्रसमं तेजसे वज्रनखदंष्ट्राय धाय सुदुर्विकीर्णके

स्य पूर्णायां शिखा मूलं समुद्धरेत् ॥ बन्धनामुच्यते तेन शिखा बद्धेन संशयः ॥ ॐ नमः कनकपिङ्ग
 हृद् हृदया सेरो इन्द्रि स्थभा रिणी तिष्ठ ३ सर २ त्वान्मो हय २ भगवति शिखे जेति विजेति वीरे महा
 माये स्वाहा ॥ अष्टोत्तर शतं जप्त्वा शिखायां पूर्वो विधं बन्धयेत् सिद्धिः ॥ लक्षांशे तु ककारं तं लिखेत्
 न्धनमोचनम् ॥ गोलोचनया भूर्जे संलिख्य श्रीवायां शिखायां वाधारयेत् बन्धना मुक्तिर्भवति ॥ ५
 तिवन्धमोचनम् ॥ ॥ अथ निगडादिभंजनम् ॥ हस्तार्कं सेतुवारस्य मूलं चोत्तरगं हरेत् ॥ स्पर्श
 नाबंधविच्छेदं कुरुते शीघ्रमारुतः ॥ मांसीरक्तौ त्वलं तुल्यं धुकलासस्य भोजयेत् ॥ तन्मले गु
 टिका स्पर्शनाल यंत्रं भिनत्यलम् ॥ सुपक्वा मिष्टिकां क्षुद्रमवज्जी प्रादु सुयोगिनः ॥ सुक्ष्मचूर्णं तु
 तां कृत्वा लोहकीटमपि च ॥ सूत्रैरज्जुं दृढीकृत्य तिलतैलेन लेपयेत् ॥ तच्चूर्णं लोडितं कृत्वा महालो
 हं भिनत्यलम् ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय उमा महेश्वराय बहुरूपाय नानारूपधराय सह २ नुद २ नानाको
 तुकेन्द्रजालदर्शकाय ठः ४ः स्वाहा ॥ अनेन सर्वयोगानो सिद्धिः ॥ गोलोचनया भूर्जे संलिख्य शरावसं
 पुटे स्थापयेत् ॥ त्रिकाले संपूज्य शिरसि बध्वा निगडं भंजयति ॥ वाद्यवाहिनी सिंह परकाली कराली
 आया देवी मैतोरैदा सररोचनेनाही विनाशतो त्रिदेवी त्रिमाया चौघष्टी बन्धनभागी आयेला चण्डच

७४
 ४४

[illegible]

यमयेव इपातालेवासकीयेव षड्फणिसहस्रबंधहंफट् अंगुष्ठायनमः॥ करसंपुटंदत्वाताल
त्रयंदद्यान्मकतिवारणंभवति॥ रोहिषंतृणापुष्पंतुवर्तिसध्येनिवेशर्तयेत्॥ तद्दीप
दर्शनादेवक्षिप्रंगच्छतिमत्कुणाः॥ अर्जुनस्यफलंपुष्पंलाक्षाश्रीवासगुगुलुं॥ श्वेता
पराजितामूलंभस्मात्तकविडंगकं॥ धूपःसर्जरसोपेतःप्रदेयोगृहमध्यतः॥ सर्पाश्चम
त्कुणामृषागंधाद्यांतिदिशोदृश॥ अर्कतूलमयीवर्तिभावयेद्यावकेनच॥ दीपेतकटुते
लेननिःशेषायांतिमत्कुणाः॥ गुडंश्रीवासभस्मात्तविडंगंत्रिफलायुतं॥ लाक्षारसाकंपु
ष्पं॥ धूपोत्थिकसर्पनुत॥ मुस्ताभस्मात्तसिद्धार्थकपित्थकफलं॥ चरुंभानुफ
लोपेतंदहेत्सर्जरसंसमं॥ मत्कुणामृषकाःसर्पासकाविषकीटकाः॥ पलायतेगृहंन्य
युद्धकापुरुषायथा॥ सर्जरसःशाक्रेमेदोर्जुनतरुतस्करमुखसिद्धः॥ एतैर्धूपोविर
चितःकीटभुजंगमाक्षिकादिहरः॥ राजवृक्षफलंवध्वाखद्यांमत्कुणापहं॥ लाक्षा
सर्जरसोक्षीरसर्षपंपत्रकंपुरं॥ भस्मात्तकविडंगांनिररत्तंयुक्करंतथा॥ जंबुलोम
कंहतिरपाद्गृहमध्यतः॥ इतिगृहलेशनिवारणं॥ ॥अथक्षत्रशास्यानांसर्वे
॥ वलुकाश्चैतसिद्धार्थेप्रक्षिपेत्क्षेत्रमध्यतः॥ ॥सलेभुःसर्पकीटाश्चवराहा

॥॥॥शशकास्तत्र नोयांतिमंत्रविद्याप्रसादतः॥३०॥नमोसुरेभ्योवलिनजपरिणि
 लिखाहा॥३१॥सुरेभ्योनमस्तत्परमाविद्याप्रयोजयेत्॥विद्याप्रयोजयामीतिविद्यामेसि
 दितोविलं॥जंरुनांकामूषकानांमृगानांशशकानामन्येषांप्राणिनांतुण्डवंधनंकरेतीति॥
 अजप्राणिकृतस्यपापेनेतेनलिप्यतेयदिमंत्रोव्यतिक्रमतिस्वाहा॥एतन्मंत्रद्वयाभ्यां
 वालुकाभिःसरुश्वेतसर्षपांसप्तवारानभिर्मंत्राक्षेत्रमध्येक्षिपेत्सर्वोपद्रवंनश्यति॥
 मृषानंदूककीटनांकुरुतेतुण्डवंधनं॥विद्यामंकुशनाथस्यमंत्रंवाभैरवस्यव॥३२॥
 नमोनगरनाथाययथाहरहरसिलिशसर्वेषांप्राणिनांतुण्डवंधनंकुरुहृदयद्वि
 हा॥३३॥जयिनीनगरीभैरवबोलेमहादेवोलेहनुमंतसाक्षिअतिअतः॥अनेनसे
 प्राभिमंत्रितंवाटिकामध्येनिक्षिप्यपुष्पदलेनिरूपद्रवंभवति॥देवदालीचसिद्धा
 र्थगुटिकांकारयेद्दुधः॥क्षत्रमध्येतुनिक्षिप्यसर्वपक्षिहरेत्भयं॥पूर्वाषाढ्यख्य
 नक्षेत्रेवंदांविभीतवक्षजां॥तस्यमध्येक्षिपेत्तेनसस्यवृद्धिर्भवेद्दुवं॥इतिमस्थानांसर्वो
 पद्रवनाशनम्॥॥अथगोमहिष्यादिदुग्धवर्द्धनम्॥३४॥हंकारिणीप्रसरं३५॥